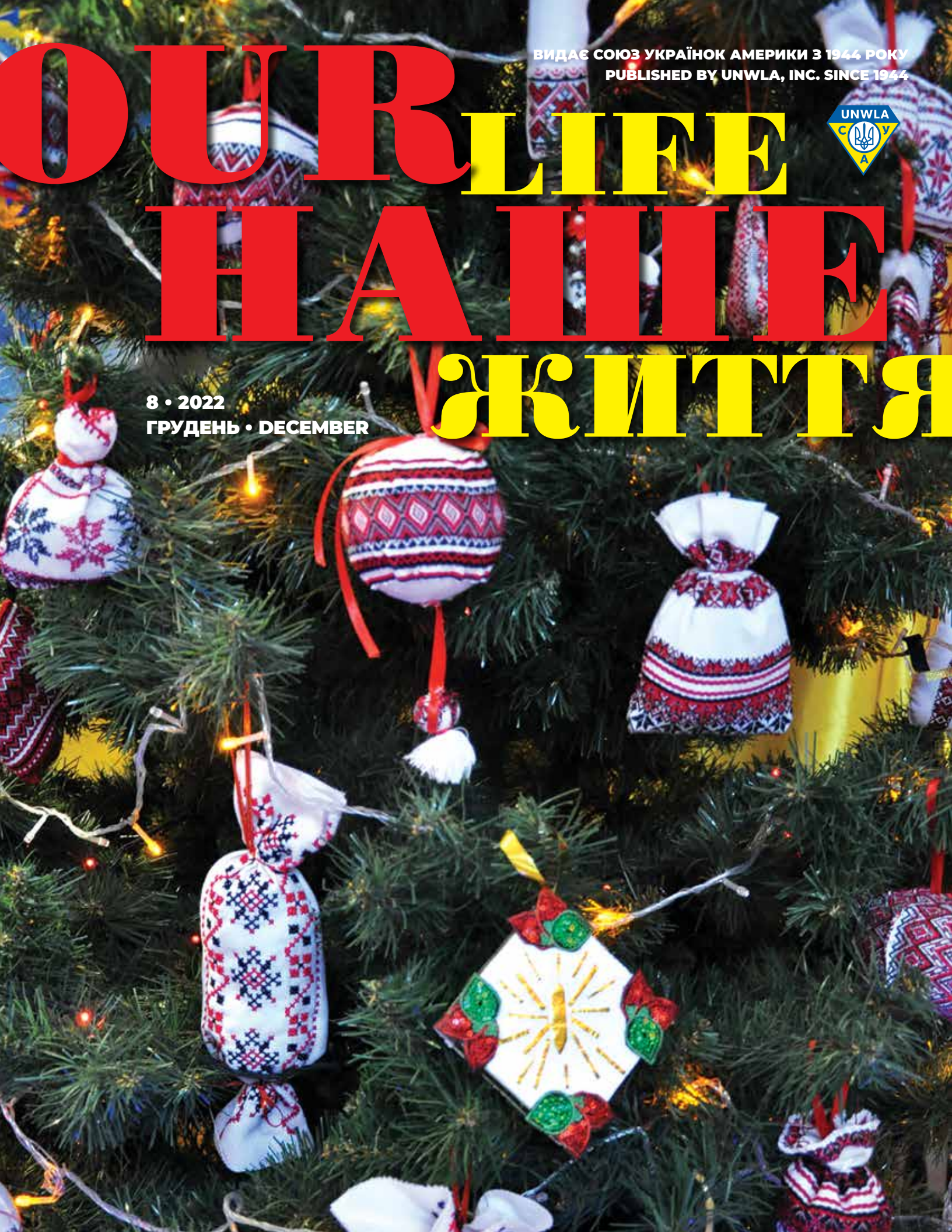

OUR LIFE НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ З 1944 РОКУ
PUBLISHED BY UNWLA, INC. SINCE 1944

8 • 2022
ГРУДЕНЬ • DECEMBER

НАШЕ ЖИТТЯ

Видає Союз Українок Америки
вісім разів на рік

Головний редактор: Романа Ляброс
Україномовний редактор: Лариса Тополя
Редакційна колегія:
Наталя Павленко – голова СУА
Ірина Бучковська, Людмила Вусик, Ока Грицак,
Оксана Пясецька, Людмила Рабій,
Діанна Кордуба Савицька, Надя Яворів

OUR LIFE

Published eight times per year by the Ukrainian
National Women's League of America

Editor-in-Chief: Romana Labrosse
Ukrainian-language editor: Larysa Topolia
Editorial Board:
Natalie Pawlenko – UNWLA President
Iryna Buczkowski, Oka Hrycak, Nadia Jaworiv,
Oksana Piaseckyj, Liudmyla Rabij,
Dianna Korduba Sawicky, Liudmila Wussek

Канцелярія СУА та адміністрація журналу
«Наше життя» / UNWLA & Our Life:
203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706
212-533-4646
office@unwla.org (канцелярія / office)
OurLife@unwla.org (редакція / editors)

Адміністратор: Галина Чередніченко
Канцелярйні години: пн — пт: 12 п.п. — 4 п.п.

Administrator: Halyna Cherednichenko
Office hours: M-F 12-4 p.m. EST

Periodicals Postage Paid at Rochester, NY
and at additional mailing offices (USPS 414-660)
POSTMASTER – send address changes to:
Our Life, 203 Second Ave., New York, NY 10003
© Copyright 2022
Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Дизайн та друк:
Custom Design and Print Inc.
877-468-0102 | DesignAndPrintAgency.com

ISSN 0740-0225

\$3 Один примірник / Single copy
\$45 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscrip-
tion for non-members in the U.S.
\$50 У країнах поза межами США / Annual subscription for
non-members outside the U.S.

Членкині СУА отримують «Наше життя» з оплатою членської
вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується
про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членкині
СУА – \$58.
Our Life magazine is included in UNWLA annual membership dues,
payable through the member's branch. Subscribers are sent renewal
letters. Annual dues for UNWLA members-at-large: \$58.

ЗМІСТ • CONTENTS

ДУМКИ ГОЛОВИ • FROM OUR PRESIDENT

- 3 Слово Голови СУА / Reflections from the UNWLA President.
Наталя Павленко / Natalie Pawlenko

БЛАГОДІЙНІСТЬ • GIVING

- 4 СУА / UNWLA
8 UNWLA Scholarship Program Celebrates 55 Years. Anna Krawczuk
12 Стипендійна Акція СУА / UNWLA Scholarship Program

«НАШЕ ЖИТТЯ» • OUR LIFE

- 5 Випуски і терміни 2023 Issues & Deadlines

СУА • UNWLA

- 6 The UNWLA Is “Keeping Ukraine Warm” This Winter

КУЛЬТУРА • CULTURE

- 13 The Bandura: Our Music Is Our Strength. Oksana Rodak
23 День народження філософа Григорія Сковороди. Аліна Акуленко
24 The Ukrainian Museum: 2023 Preview – Nikifor
26 Предивна жінка Катерина Білокур. Олена Новак-Зінченко
28 Клака, толока, черга, супруга: Гуртова робота в українській традиції.
Іванна Стеф'юк

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ • BRANCH & RC NEWS

- 14 Branch 75 Sponsors Presentation on Holodomor and Russia's Current
Genocidal War on Ukraine. Roma Hadzewycz
16 Branch 88 Takes Part in Fundraiser for Ukraine. Petrusia Sawchak
17 Вшанування пам'яті жертв Голодомору українською громадою Флори-
ди. Віра Боднарук
18 Branch 118 Partners with Slavic Alliance of Greater Houston to Support
Ukraine. Martha Noukas

РІЗДВО ХРИСТОВЕ • CHRISTMAS

- 19 Різдвяний спомин. Ляриса Зелік
20 The Most Generous Gift of All. Marta Zielyk
22 До всього маю ще дванадцять справ. Іван Низовий

OUR HEALTH

- 31 We Are So Lucky. Dr. Ihor Magun

ВІДІЙШЛА У ВІЧНІСТЬ

- 32 Марія Галина Єфремова

ПОКАЖЧИК СТАТЕЙ 2022 SUBJECT INDEX

- 33 Показчик статей – 2022
34 Subject Index – 2022

НАШИМ ДІТЯМ

- 36 Лист до святого Миколая. Марія Зубрій
36 Миколай. Руслана Дудич
37 Хрестівка «Святий Миколай»

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

- 38 Вишневий струдель — різдвяна випічка Поділля. Тамара Кучерова

Cover photos © Orest Lyzhechka / Dreamstime.com

СЛОВО ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ REFLECTIONS FROM THE UNWLA PRESIDENT

Наталія Павленко
Natalie Pawlenko

«Колись, давним-давно, ще за прадавніх незапам'ятних часів, ще задовго до того, як на світ з'явилися наші прабабусі та їхні бабусі...»

Так починаються багато українських казок. У них змальовують картини життєвих поглядів, звичаїв і традицій незапам'ятних часів. У них наголошують на певних цінностях, як доброта, хоробрість, терпіння, кмітливість. А основним сюжетом цих казок зазвичай є боротьба між силами добра і зла, темряви і світла.

І можливо ви, як і я, не маєте зараз багато часу на роздуми про казки, які ви чули в дитинстві. Ті самі казки, які переповідають в Україні, чи в будь-якому місці світу, де є українці. І якщо добре подумати, то всі ці казкові сюжети зосереджені навколо головного героя, який наполегливо йде до мети, долаючи неймовірні труднощі. Незалежно від того, усвідомлюємо ми це чи ні, ці казки справляють незабутнє враження на нас у дитинстві і створюють призму, через яку ми бачимо світ. Вони вчать нас бачити різницю між героями і лиходіями. І вони є носіями норм поведінки.

На протигагу цьому, у московитських казках герої, реагуючи на кожен виклик, здається, покладаються на магію. Жаба, кінь чи якась інша істота робить всю важку роботу, а потім головний герой приписує собі всі їхні заслуги. Мораль цих історій звучить приблизно так: «Не треба надто старатися», адже якщо ви почекаєте достатньо довго, то маг (або якийсь інший чаклун) вирішить проблему за вас.

Московське вторгнення в Україну — це не казка. Жорстокість, яку проявили московити, не є фантастикою. І все-таки, на тлі того, що бачили протягом останніх дев'яти місяців, ми не можемо не дивуватися стійкості української нації, українського народу. Не можемо не задуматися над тим, чи ця сила і витривалість не має щось спільного з українськими казками. Тими українськими казками, які переповідалися незліченною кількістю поколінь, у яких скромний персонаж, завдяки наполегливості та цілеспрямованості, перетворюється на героя, що досягає успіху всупереч непереборним труднощам.

Тож таким є і моє побажання у цей різдвяний місяць: щоб ми ніколи не переставали вірити у перемогу добра над злом, ніколи не переставали вірити в те, що мужність і рішучість здатні перемогти навіть у найскладніших ситуаціях — бо ця віра, разом з діями, спроможна змінити навіть найпохмуріший перебіг подій.

“Once upon a time, long long ago, beyond the times that we can remember, long before our great-grandmothers or their grandmothers had been born into the world ...”

So begin many Ukrainian fairy tales. They paint a picture of the life views, customs, and traditions of times beyond remembering. They emphasize certain values, like kindness, bravery, patience, cleverness. And the main plot is usually the struggle between the forces of good and evil, darkness and light.

And, if you are like me, you don't spend much time nowadays thinking about the fairy tales that you heard as a child — the same fairy tales that are heard in Ukraine or anywhere in the world where Ukrainians find themselves. All these stories are centered around a modest character who perseveres against impossible odds. Whether we are aware of this or not, these fairy tales leave a lasting impression on us as children and create a lens through which we see the world. They teach us to see the heroes and the villains. And they present a code of conduct.

By contrast, in russian fairy tales the heroes seem to rely on magic for the solution to each challenge. A frog, a horse, or some other creature does all the hard work, and then the main character claims all the credit. The moral of these stories seems to be “don't try too hard” because if you wait long enough, the magic will take care of the problem for you.

The russian invasion of Ukraine is no fairy tale. The brutality they have exhibited is no fantasy. And yet, in the midst of everything we have witnessed over the past nine months, we cannot help but marvel at the resilience of the Ukrainian nation, of the Ukrainian people. One cannot help but wonder whether Ukrainian fairy tales told over countless generations, where a modest character is transformed through perseverance and determination into a hero who succeeds despite impossible odds, might have something to do with what we are seeing today.

So, this is my wish this Christmas month: that we should never stop believing in the victory of good over evil, never stop believing that courage and determination can overcome even in the most difficult situations, because this belief, together with action, can change even the bleakest course of events.

СУА / UNWLA

- \$1,855** UNWLA Branch 91 in honor of **Oksana Koziak's** 75th birthday
- \$50** Ольга Дем'янюк з нагоди 90-ліття від дня народження п. **Богдана Кузишина** бажає ювілатові кріпкого здоров'я, щедрих Божих ласк на многі і благі літа!!!

IN MEMORY • У ПАМ'ЯТЬ

In loving memory of **Brian Tunstall**:

- \$1,000** Inia Tunstall
\$150 Franklin Ward
\$100 Lieda & Olena Boyko
\$50 Julia Stromeckyj

Memorial donations from Branch 53:

- \$1,650** in memory of **Bernard LePage**
\$250 in memory of **Jarema Tkachuk**
\$120 in memory of **Dolores Krasicky**
\$50 in memory of **Vera Andrushkiw**

Branch 96 in loving memory of **Marta Deanna Zubar**:

- \$150** Lisa and Carlos deBoyrie
\$100 Chrystyna Hryhorczyk Adams; Katherine Bezwerchij; Natalia Brezden; John Dicky and Janet Kushner; John Gryniewicz and Sophie Dobriansky; Lidia Jurkiw Gulawsky; Lydia Iwaschina; Lubomyr and Lydia Jachnycky; Nadia Purnell; Raymond and Mary Stecko; Roman and Myroslava Stefaniuk; Lillian Hryhorczyk Udych; Yara Zubalskyj
- \$50** Tanya and Ihor Bedrus; Bohdan and Switlana Korduba; Marta Kwitkowsky; Luba LePage; Ostap and Anna Macielinski; Michael, Alexandra, and Natalia Serdiuk; Lydia Taraschuk; Sophia and Orest Woloszczuk
- \$30** Andrew and Irene Petrina

In loving memory of **Father Myron Mykyta**:

- \$250** Branch 3

In loving memory of former member and president of Branch 17 **Ulana Sperkacz**, who passed away in May:

- \$100** Branch 17

In loving memory of **Irene Krista**:

- \$50** Michael & Kathy Mychkovsky

In loving memory of **Zenon Dub**:

- \$100** Branch 118

In loving memory of **Anna Dackiw**:

- \$200** Dr. & Mrs. Michael Yarymowych

BABUSI FUND • ФОНД «БАБУСІ»

- \$100** Nadine Sielecki у пам'ять про **Улянну Старо-сольську**

ORPHANS FUND • ФОНД СИРИТ

- \$1,100** Ihor & Olya Hron in loving memory of **Anna Dackiw**, mother of Branch 56 member Olya Hron
- \$500** Nichols Family, Schiarone Family, Gomez Family, Martin Family in memory of beloved **Grandmother Баба Ганя**
- \$100** Honorable Bohdan & Myroslava Futey in memory of **Anna Dackiw**
- \$100** Dr. George & Christina Kryzaniwsky in memory of **Anna Dackiw**

OUR LIFE PRESS FUND ПРЕСОВИЙ ФОНД НАШОГО ЖИТТЯ

- \$250** Branch 56:
\$100 in memory of our long-time member **Myroslawa Nalywajko**
\$100 in memory of our long-time member **Wira Rowenko**
\$25 in memory of **Anna Daskiw**, mother of our member Olya Hron
\$25 in memory of **Roman Maluk**, stepfather of our past president Alexandra (Lesia) Popel
- \$200** Branch 118:
\$100 in memory of **John K. Noukas**
\$100 in memory of **Victor Villacourta**
- \$100** Lesia Albizati
\$100 Marta Pereyma
\$55 Mary Poliszczuk; Maria Wysowskyj
\$30 Martha Корacz
\$25 78-й Відділ СУА у пам'ять про довголітню членкиню бл. п. **Христину Громоцьку**. Ви-словлюємо родині щире співчуття.
- \$25** Stefania Brezden; Bohdanna Chudio; Irene Wolowchuk; Tatiana Paslawsky
\$20 Valentina Gluch; Christina Lysobey; Inna Momotiuk
\$15 Vera Obuszcak; Zorianna Klufas
\$10 Anna Makuch
\$5 Irene Plys
\$2 Gabriella Reznowski

ВИПУСКИ І ТЕРМІНИ ISSUES & DEADLINES

2023

Ми раді бачити Ваші дописи до «Нашого життя» і будемо робити все можливе, щоб їх публікувати. Щоб гарантувати розгляд і публікацію Ваших дописів, просимо дотримуватися вимог, що надруковані у журналі за лютий 2021 (с. 34) і які можна прочитати на вебсайті СУА (unwla.org > Publications > Our Life archive). Загалом йдеться про таке:

- Зазначте заголовок або тему Вашого допису, своє повне ім'я (або ім'я автора) та номер відділу і його місцезнаходження (якщо автор допису — член СУА).
- Забезпечте правильність фактів і дат, власних назв і назв організацій та закладів.
- Якщо Ви надсилаєте фотографії, то додайте підписи до них (імена людей на фото або загальний підпис), а також, якщо можливо, де та коли вони були зроблені. Якщо фотографія не Ваша, отримайте письмовий дозвіл автора на її публікацію в «Нашому житті» та вкажіть у дописі його повне ім'я.
- Надішліть свою статтю у зазначені терміни електронною поштою у вигляді окремо доданого документа Word на адресу OurLife@unwla.org. **Будь ласка, використовуйте саме цю електронну адресу!**
- Фотографії повинні мати формат JPG або PNG із високою роздільною здатністю та якістю друку. Їх потрібно прикріпити до електронного листа окремим файлом разом зі статтею.
- **Зверніть увагу на прикінцеві терміни випусків журналу у 2023 р. (див. нижче). Надіслані із запізненням матеріали можуть бути відхилені або перенесені до наступного номеру.**

We welcome your contributions to Our Life and will always do our best to accommodate them. To ensure that your submissions can be considered for publication, please follow the guidelines included in the February 2021 issue (page 34), which can be accessed on the UNWLA website (unwla.org > Publications > Our Life archive). To summarize:

- Include a title or subject for your article, along with your (or the author's) full name and, if applicable, branch number and branch location.
- Ensure the accuracy of facts, names, dates, and locations.
- If you are supplying photos, include captions that identify the people in the photos and, if possible, where and when the photos were taken. If a photo is not yours, you must obtain the photographer's written permission to reproduce it in *Our Life*, as well as the appropriate photo credit.
- Email your article as a Word document attachment to OurLife@unwla.org. **Please use this email address.**
- Photos must be high-resolution, print-quality JPG or PNG attachments.
- **Note the deadlines for our 2023 issues (below). Late submissions may not be accepted, or may be bumped to the next issue.**

2023	ВИПУСКИ	Січень-Лютий	Березень-Квітень	Травень	Червень	Липень-Серпень	Вересень-Жовтень	Листопад	Грудень
	ТЕРМІНИ	23 грудня	8 лютого	15 березня	19 квітня	28 червня	30 серпня	26 вересня	25 жовтня
	ISSUES	January-February	March-April	May	June	July-August	September-October	November	December
	DEADLINES	December 23	February 8	March 15	April 19	June 28	August 30	September 26	October 25

THE UNWLA IS “KEEPING UKRAINE WARM” THIS WINTER

When we read the news emanating from Ukraine, we are so fortunate to be in our warm, safe homes. Tragically, Ukraine is facing what promises to be “the worst winter since the independence of Ukraine,” according to the United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs.

Indeed, with Russia continuing to target critical infrastructure in

Ukraine, many families find themselves living in homes without heat or electricity. Russian attacks have inflicted significant damage on civilian infrastructure, leaving many homes with broken windows and doors; people have also lost all their possessions, including warm winter clothes. Funds are needed to prepare at-risk communities, especially children, the

elderly, and the disabled, as temperatures in the coming months plunge to as low as -20 degrees Celsius (-4 degrees Fahrenheit).

In response to this challenge, the UNWLA launched the “Keep Ukraine Warm” fundraising initiative in October to raise \$500,000 for winter relief items (clothes, blankets, sleeping bags), wood-burning stoves, and window repairs in Ukrainian homes.

“Keep Ukraine Warm” Funds Already Powering Up UNWLA Aid to Ukraine

AICM delivers its first generator to a Kharkiv hospital.

The UNWLA has been working with the Association Internationale de Coopération Médicale (AICM–Ukraine) since January 2022. In November, AICM purchased 11 generators and 150 wood-burning stoves with funds the UNWLA rushed to them. Forty stoves and one of the generators were delivered in mid-November to newly liberated towns in the Kharkiv region, which for seven months of occupation had been without access to basic necessities. The level of destruction of civilian infrastructure in the region, including homes, schools, and hospitals, is extensive. Hospitals

Wood-burning stoves being delivered by AICM.

suffer from power outages just like the rest of Ukraine. Sometimes even such a mundane thing as a generator can help save lives.

Dry Clothing and Warm Boots on the Ground

Ukrainian troops wearing winter jackets funded by the UNWLA.

The volunteer movement “Lviv Region Medical Corps” (Медичний корпус Львівщини) started its work in 2014, when the enemy invaded eastern Ukraine. For years, they have been assisting the Ukrainian army by swiftly transferring critically needed medical and humanitarian aid to the front lines. The UNWLA has been partnering with the Lviv Region Medical Corps for several years, and when they reached out and identified urgent needs, we responded with funding for thermal clothing and medications, which have already been delivered to territorial defense units.

Just as important as thermal clothing for soldiers who are spending hours, and sometimes days, in the freezing cold are the boots they have on their feet. Obtaining high-quality, waterproof winter boots has become a challenge in Ukraine, so when we received a request from “Pray for Ukraine” (see sidebar), who support, among others, a special ops team called Shum, or “noise” in Ukrainian, we provided them with funds for high-quality,

The UNWLA funded high-quality, European-made boots for the Shum special ops team.

European-made boots. This way, they can concentrate on the enemy and keeping their fellow soldiers safe.

This year, UNWLA began a relationship with Caritas Ukraine, which was established by local Catholic communities in 1992, after Ukraine declared independence, to distribute humanitarian assistance to poor families. In 1994, the organization expanded and became an international charitable foundation. Since February, Caritas has served more than 1.3 million people with services including food and hygiene kits, medical first-aid kits, multi-purpose cash grants, housing, home renovations, and the purchase of basic necessities, as well as psychosocial support for vulnerable men, women, children, and the elderly. The UNWLA has provided funding for Caritas Ukraine to accelerate its work in replacing windows and doors in badly damaged homes across the country as well as providing shelter kits (emergency blankets, small heaters, shelf-stable food) and portable wood-burning stoves to those in desperate need.

Our sisters in Ukraine, among them Soyuz Ukrainok Kalush (yes, they know the members of Kalush Orchestra who won Eurovision 2022), have also been deeply engaged in supporting units on the front line. With a recent infusion of aid from the UNWLA, they were able to place a huge order for medications such as much-needed antibiotics and pain management meds. Wood-burning stoves are also on their list, as the Kalush area struggles without electricity, and with no Internet or telephone coverage.

A Caritas Ukraine team repairing windows.

“Winter is a true test of survival for a population already under siege,” says UNWLA president Natalie Pawlenko. “For our vulnerable sisters and brothers, the freezing temperatures are yet another battle they have to fight in order to survive. We need to help them fight – and win – this battle.”

We encourage all our members to become part of the Keep Ukraine Warm campaign. For more information, visit our website at www.UNWLA.org/members-portal and look under “Fundraising Materials for Members.”

HOW “PRAY FOR UKRAINE” GOT STARTED

In the words of founder Taras Polataiko of Chernivtsi, “Nine months ago, my girlfriend’s brothers and their dad volunteered to defend Ukraine. They had combat experience from 2014 but no ammunition. They helped liberate Bucha and Irpin using their own vehicles, dressed in civilian clothes and using whatever we were able to buy and deliver to them with private drivers who were willing to drive into a zone of intense fighting. Later they took part in the liberation of the Kharkiv area.

“Our modest yet desperate effort grew into an international fundraiser, with artists from various countries generously donating their works to buy medication and tactical gear for three battalions where our guys serve. Thanks to their generosity and people who bought their art, our units are much better equipped now.

“Heartfelt thanks to the Ukrainian National Women’s League of America for donating \$3,400 for winter boots. With that money we bought and delivered 16 pairs of much-needed quality boots for the guys who serve in a special ops unit. Combat gear is getting damaged all the time and needs replacement. These boots will help them liberate the rest of occupied Ukraine!”

Learn more about the special ops group on Instagram under [sp.shum/](https://www.instagram.com/sp.shum/) and more about Taras’s art fundraiser at <https://www.someonepraysforyou.com>

UNWLA SCHOLARSHIP PROGRAM CELEBRATES 55 YEARS

Anna Krawczuk, UNWLA Honorary President

When the UNWLA was founded in 1925, its main goal was to help Soyuz Ukrainok of Ukraine, whose members were restricted from leaving occupied Ukraine. Post-World War II, Ukrainian survivors scattered among European Displaced Persons camps had different needs. With Ukraine part of the USSR, they could not return to their homeland because the borders were essentially closed. Some were deported from the camps by force, ending up in Siberian gulags.

In response to these circumstances, the UNWLA's Social Welfare program became very active both in the U.S. and overseas, and related activities flourished. As the organization grew, attracting and enrolling new members, its Social Welfare initiatives became of great interest to both new and older members. Those involved began by helping orphans, students, and

the elderly, as well as hospitals stateside and overseas. They also provided much-needed assistance to new immigrants to the U.S.

In 1967, Nadia Shulhan from Brazil visited UNWLA headquarters in Philadelphia, PA. She had come to the U.S. after attending a teachers' convention in Mexico and was the first to inform the UNWLA about the educational work of catechists of Ukrainian descent in Prudentopolis, Parana, Brazil.

Two years later, in October 1969, UNWLA National Social Welfare Chair Maria Chymynec, with the approval of UNWLA President Stefania Pushkar and VP Lidia Burachynska Rudyk, organized a Social Welfare Committee that included a newly designed Scholarship Program. Branch 28 member Sofia Andrushkiw was elected Scholarship Program chair in 1970. Branch 28 had established the Olena Hordynsky Memorial Scholarship Fund (in honor of the first president of the NJ Regional Council) in 1961 to help Ukrainian girls get access to education in post-World War II France and Belgium.

At the UNWLA Convention in 1971, Dr. Teodozia Sawyckyj was elected Social Welfare Standing Committee Chair, a position that included oversight for the Scholarship Program. In 1973, after Dr. Sawyckyj and her daughter Handzia returned from a trip to Brazil, the Scholarship Program was expanded to include Brazil, beginning with the Colegio Santa Olga in Pruden-

topolis, Parana. Dr. Sawyckyj appealed to Ukrainians worldwide to sponsor female students in Brazil. Priority was given to orphans and those in need. Eventually, boys and young men were added to the list. Dr. Sawyckyj developed procedures, requirements, and accountability measures to ensure that all financial and professional standards were adhered to.

In 1981, Dr. Sawyckyj was elected UNWLA First VP, and Anna Krawczuk was elected to serve as Social Welfare Standing Committee Chair for 1981–1983. At the 1984 convention, Mrs. Krawczuk submitted a proposal to separate the Scholarship Program from the Social Welfare Program, creating a separate entity. The proposal was accepted, and Mrs. Krawczuk was elected the first UNWLA Scholarship Program/Student Sponsorship Program Chair for Europe, the U.S., and South America.

In 2017, the Scholarship Program's 50th anniversary was celebrated at the UNWLA Convention in Tampa, Florida. In her keynote presentation, Anna Krawczuk noted that 5 million students worldwide had been educated, and 5,000 had become professionals (see the booklet *In Celebration of Our Golden Anniversary* published that year).

Since its inception, the Scholarship Program has been led by five Soyuzianky: Dr. Teodozia Sawyckyj, Anna Krawczuk, Luba Bilowchtchuk, Maria Polanskyj, and Nadia Jaworiw.

Dr. Teodozia Sawyckyj 1971–1981

“Ukrainians helping Ukrainian students”

Dr. Teodozia Sawyckyj, a social worker in Utica, NY, was elected Chair of the Social Welfare Standing Committee at the UNWLA Convention in 1971, at which time she initiated the Scholarship Program for Brazil. Her committee included Sophia Andrushkiw, who was responsible for confidential scholarship assistance in Europe. Anna Krawczuk headed the newly formed UNWLA Pen Pal Club, which operated under the slogan “Ukrainians of the world – let’s get acquainted,” and Irena Kaczaniwska served as financial director.

In 1973, when Dr. Sawyckyj and her daughter Anisa (Handzia) visited Ukrainian settlements in Brazil and Ukrainian communities in Paraguay and Argentina, they saw how Ukrainian farmers lived on their allotted settlements (“colonies”) in Brazil, where education was free only through the 4th grade and most farmers could not afford to send their children to the cities to obtain at least a high-school-level education.

Upon her return to the U.S., Dr. Sawyckyj formalized the scholarship criteria for recipients, which included knowledge of the Ukrainian language. The first Ukrainian immigrants had arrived in Brazil in the late 1880s, bringing the Ukrainian language with them to the remote colonies they settled.

The Scholarship Program was centralized, and all requests were sent to the Social Welfare Scholarship Chair. Student applications were reviewed and assigned to a sponsor. All students were obligated to write and thank their benefactors in Ukrainian. Stipends were sent to individuals who recommended applicants for scholarships.

All donations were acknowledged. To recruit future sponsors and benefactors, Dr. Sawyckyj wrote articles for Ukrainian newspapers in the U.S., Canada, Australia, and elsewhere, and many readers responded with donations. UNWLA Branch 33 was the first sponsor, and Olga Korczagin of Brazil was our first alumna to graduate from the University of Curitiba in 1973.

At the UNWLA Convention in 1981, Dr. Sawyckyj was elected First VP of the UNWLA Executive Board, and Anna Krawczuk took over her position on the National Board. Dr. Sawyckyj presented the first detailed report about the program, published in 1977 and covering 1967–1977; three years later, a second informative booklet for 1978–1980 was published. Dr. Sawyckyj believed that the program was not only about monetary support, but also served to unite Ukrainians worldwide.

Anna Krawczuk

Anna Krawczuk 1981–1993 & 2015–2021

“The unifying force of all Ukrainians is the Ukrainian language”

At the UNWLA Convention in 1981, I was elected Chair of the Social Welfare Standing Committee, which included the Scholarship Program. At my request, the UNWLA Convention in 1984 approved a separate Scholarship/Children-Student Sponsorship Program Standing Committee, and I was elected its chair.

From the onset of the scholarship program, orphans and needy/underprivileged students have been our priority – in Brazil, Argentina, Poland, Yugoslavia, and eventually, in 1991, in Ukraine. To our surprise, most of our scholarship recipients around the world dedicated their scholarships for students in Ukraine. UNWLA members, non-members, and Ukrainians in the free world, as well as people of good will in the U.S., Canada, Australia, and elsewhere, quickly began supporting students in need in Ukraine and became sponsors of our program.

In 1985, Ksenia Hapij and I traveled to Brazil, Paraguay, and Argentina to examine the status of the existing program and to determine whether and how this program might need to be expanded. To our amazement, the students and teachers in Brazil spoke Ukrainian, a language their ancestors brought from Ukraine 100 years earlier. At Colegio Santa Olga, young girls were taught religion and Ukrainian traditions, embroidery, cooking Ukrainian dishes, etc., while attending Brazilian schools. At St. Basil’s Seminary in Curitiba, young men were studying to become Ukrainian Catholic priests.

In 1986, with the assistance of Ihor Hapij, Nadia Nynka, Luba Sira, and M. Orysia Jacus, the records of the Scholarship Program were computerized. Still a high school student, my son Myron Krawczuk prepared the database to fit our needs pro bono; he continues to serve as our IT person to this day.

In 1988 the Scholarship Standing Committee was expanded with the addition of new volunteers: Dr. Teodozia Sawyckyj, Sophia Andrushkiw, Ksenia Hapij, Marie Hywel, Vera Mycio, Taissa Turiansky, Maria Polanskyj, and her daughter Odarka Polanskyj Stockert. That same year, M. Orysia Jacus took over as financial director from Taissa Turiansky; she held that position until 2018.

Also in 1988, as millions of Ukrainians around the world celebrated the Millennium of Christianity in Ukraine, 1,000 students were awarded scholarships in 17 countries, not including Ukraine.

Following Ukraine’s proclamation of independence in 1991, M. Orysia Jacus and I visited Ukraine in 1992 and met with the leadership of Soyuz Ukrainok of Ukraine (SUU), then headed by President Atena Pashko, to discuss the scholarship program and make formal arrangements to provide scholarships to Ukrainian students. A successful partnership with SUU is still in effect

In 1992 (l-r) Luba Bilowchtchuk, Anna Krawczuk, Dr. Teodozia Sawyckyj.

to this day. In 1994, Nadia Nynka became UNWLA representative in Kyiv.

I was elected UNWLA National President in 1993 and re-elected in 1996. Luba Bilowchtchuk became Scholarship Program Chair until 2002, when Maria Polanskyj took over. Maria held that position until her passing in 2015. I volunteered to stand in for her for the last two years of her tenure but stayed until 2021 when COVID-19 restrictions were lifted.

The next four years were very difficult due to COVID-19, but our work continued, and our students in Brazil and Ukraine continued to receive their scholarships. My thanks to Scholarship Program Committee members: UNWLA President Marianna Zajac (ex officio), M. Orysia Jacus, Luba Bilowchtchuk, Dr. Daria Nowakiwsky Lissy, PhD, Nadia Jaworiw, who wrote the very helpful *Manual of Procedures*, Zoriana Haftkowycz, and Victoria Mischenko, our office administrator for 25 years.

In Toronto on December 5, 1998, the Ukrainian World Congress recognized the UNWLA Scholarship Program for its 30 successful years (l-r): Scholarship Chair Luba Bilowchtchuk, UNWLA President Anna Krawczuk, UWC President Dmytro Cipywnyk, UWC General Secretary Jaroslaw Sokolyk.

With students in Sevastopol, Crimea, in 2001. Seated second from left: Scholarship Chair Luba Bilowchtchuk; standing behind her: Oryna Sokulska, SUU; standing second from right: Scholarship Committee Finance Officer M. Orysia Jacus.

Luba Bilowchtchuk 1993–2002

“Enhance and create opportunities through education and preserve Ukrainian cultural heritage within and outside of the United States of America”

I was elected Scholarship Program Chair at the UNWLA Convention in 1993 and held this position until 2002. Immediately after I accepted this role, a scholarship committee comprising Anna Krawczuk, M. Orysia Jacus, Maria Polanskyj, Odarka Polanskyj Stockert, and Maria Pazuniak was formed. Due to the actions taken by former Scholarship Program chair Anna Krawczuk, I was able to expand the program exponentially in Ukraine, and it was thus that the Soyuz Ukrainok of Ukraine Scholarship Commission was created in Kyiv in 1993, headed by SUU FVP Iryna Kravchuk. This commission comprises the presidents of all SUU Oblast Councils, who receive recommendations for scholarships from their respective branches. I traveled to Ukraine numerous times (Lviv, Kyiv, Zaporizhzhia, Dnipro, Poltava, Crimea) to meet with scholarship recipients and with the people who recommended students and assumed responsibility for them.

Since the Scholarship Program moved to its current office in Matawan, NJ, in 1997, the program has been recognized and supported by many individuals and organizations. In 1998, celebrating the Scholarship Program’s 30th anniversary, the World Congress of Ukrainians bestowed its highest award, the Medal of St. Volodymyr the Great, upon all Scholarship Chairs – the first time in WCU’s history that an organization was honored in this manner. Scholarship Program leaders have also received many certificates of gratitude from Ukraine, Brazil, and other countries.

In August 2000, UNWLA president Iryna Kurowyckyj, M. Orysia Jacus, and I visited Ukrainian Brazilian communities, schools, seminaries, and colonies. We were met at the airport by former UNWLA scholarship recipient, now Archbishop, Jeremias Ferens of the Ukrainian Orthodox Church, as well as by other religious and lay leaders of Ukrainian communities. With the approval of Ukrainian Brazilian leadership, including Ukrainian Catholic Bishop Efraim D. Krevey, my proposal to establish the UNWLA Scholarship Alumni Association in Brazil was accepted. Olga Korczagin, former Director of the Institute of the Catechists of the Sacred Heart (which included Colegio Santa Olga) and the very first University of Curitiba graduate of our program in 1973, agreed to head this association.

During my tenure, I credited the success and expansion of the Scholarship Program to the generosity of sponsors and benefactors who cared for “their” children. Many of these benefactors sponsored the same students for more than a decade or until they graduated.

The 2008 UNWLA Scholarship Committee (l-r): Luba Bilowchtchuk (Scholarship Chair, 1993–2002), Victoria Mischenko, Daria Lissy, PhD, UNWLA President Marianna Zajac, UNWLA Honorary President Anna Krawczuk, Maria Polanskyj (Scholarship Chair, 2002–2015), M. Orysia Jacus.

Maria Polanskyj 2002–2015

“Ukrainian youth – the future of Ukraine”

At the UNWLA convention in 2002, Maria Polanskyj was elected to the National Board as Scholarship Chair. Having served on its committees for many years, she was very familiar with the program’s scope of activities, but happy that former committee members M. Orysia Jacus, Luba Bilowchtchuk, Daria Novakivsky-Lissy, PhD, Anna Krawczuk, and Victoria Mischenko – all sponsors themselves – offered their services. She was also very proud that her three children and their spouses, as well as her godson, became sponsors.

Although working professionally full-time, Maria spent evenings at home fundraising, signing up over 400 benefactors during her tenure. She spent at least one day every weekend at the UNWLA Scholarship Office in Matawan, NJ.

In 2003 and 2008, Maria was part of the UNWLA delegation to the World Congress of Ukrainians in Kyiv, which gave her an opportunity to meet with the leadership of Soyuz Ukrainok of Ukraine (SUU) and with scholarship recipients. In 2010, she was part of the delegation led by UNWLA President Marianna Zajac to Przemysl, Poland, for an annual meeting of the World Federation of Ukrainian Women’s Organizations. This gave her an opportunity to meet former students, now professionals, in Poland. Together with UNWLA delegate Zoriana Haftkowycz, she also visited the cemetery in Zahochevie, Poland, where her father Viktor Osinski was laid to rest in 1940 when she was a baby.

Maria became ill in late 2014 and passed on December 4, 2015. Services honoring her memory were held in New Jersey, Brazil, and Ukraine. Many UNWLA scholarship recipients attended the services in Lviv and Prudentopolis.

Maria’s sister, Anna Krawczuk, volunteered to take over as head of the UNWLA Scholarship Program and continued to work with the members of the Scholarship Committee.

Anna Krawczuk

Meeting with SUU leadership and UNWLA scholarship recipients in Kyiv in 2008. Seated third from left: Scholarship Chair Maria Polanskyj; behind her (l-r): Anna Krawczuk, Atena Pashkko, Alla Debeliuk.

Nadia Jaworiw Since 2021

I was elected Scholarship Program Chair at the UNWLA Convention in June 2021. I could not run the program without the support of the UNWLA Scholarship Program Standing Committee, the R.C. Scholarship Program Committee, our branches and Regional Councils, our trusted partners in Brazil and Ukraine, and the generosity of the program’s sponsors, benefactors, and donors. Running this 55-year-old program is a great responsibility, and I appreciate the support I inherited.

The Scholarship Program Standing Committee members run the program primarily from the Scholarship office in Matawan, NJ, where all the records reside. Tasks include working with our partners in Brazil and Ukraine, processing student documents, and all the activities associated with delivering stipends to students, sponsor notifications, compiling accounting data, paying bills, and providing information about the Scholarship Program to *Our Life* magazine. Committee members are listed in each issue on the Scholarships donation page.

The R.C. Scholarship Program Committee was formed in December 2021 to share information about the program with branches, to provide feedback and input from branches and Regional Councils to the Scholarship Chair, and to encourage branches to sponsor students and seek out new sponsors and donors for the program. The committee is composed of Scholarship Chair Nadia Jaworiw, ex officio UNWLA President Natalie Pawlenko, and Regional Council Scholarship Chairs: Detroit – Nadia Purnell, Philadelphia – Daria Lissy, New York City – Olga Kuzmyn, New Jersey – Luba Bilowchtchuk, Ohio Regional Council President – Halyna Jarema, Chicago – Natalie Mycyk, Branches-at-Large – Maria Groll, Branches-at-Large Chair Co-Liaison – Iryna Chalupa, Members-at-Large Liaison – Olga Czerkas, and Scholarship Program Standing Committee member Halyna Lojko.

In Brazil, we have been able to award scholarships to students without interruption. Due to Russia’s invasion of Ukraine, scholarship payments were put on hold. Working with our contacts in Ukraine, we were able to start awarding scholarships to students again in early April. We are heavily dependent on our trusted contacts in locating the students, and very grateful to them. As of August 29, we were notified which students had been found for 50% of the regions in Ukraine. We will continue this process until we have covered all possible regions.

As we look forward to the next academic year, the UNWLA Scholarship/Children-Student Sponsorship Program will continue to operate primarily in Ukraine and Brazil. Focus will be on both retaining existing and adding new sponsors and donors. Regional Councils, branches, and members are encouraged to continue including the public in their fundraising efforts for the program. God Bless Ukraine and our students!

The 2022 UNWLA Scholarship Committee. Seated (l-r): Nadia Jaworiw, Anna Krawczuk, Natalie Pawlenko; standing (l-r): Natalia Honcharenko, Victoria Mischenko, Luba Bilowchtchuk; not present: Halyna Lojko, Zoriana Haftkowycz.

Ukrainian National Women's League of America, Inc. Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

Христос Родився! Славимо Його!

Нехай новонароджений Ісус Христос благословить усіх добродіїв Стипендійної Акції СУА, стипендіятів, вихователів та учителів у країнах, де вони проживають. Нехай Малий Ісусик благословить усіх любов'ю, надією та миром, зокрема в Україні.

З ХРИСТОВИМ БЛАГОСЛОВЕННЯМ МОЛИМОСЬ ЗА МИР В УКРАЇНІ. ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ПІДТРИМКУ!

Christ Is Born! Glorify Him!

May the newborn Jesus Christ bless all our benefactors, sponsors, students, and their teachers and caretakers worldwide with the gift of love, hope, and peace in their homeland.

WITH CHRIST'S BLESSING WE PRAY FOR PEACE IN UKRAINE. WE APPRECIATE YOUR SUPPORT!

Members of the UNWLA Scholarship Standing Committee: Ex Officio UNWLA President Natalie Pawlenko; UNWLA Scholarship Chair Nadia Jaworiv; members Luba Bilowchtchuk, Halyna Lojko, Zoriana Haftkowycz, Victoria Mischenko, Natalia Honcharenko; Advisor Anna Krawczuk

До нас пишуть ... Стипендіяти з Бразилії

Я навчаюся 2-й рік за спеціальністю «Соціальна Служба». Мрію поглибити свої знання за океаном і мати добру працю. Вірю, що колись зможу допомогти родині у фінансовій потребі. Ми дуже сумні через те, що діється в Україні. Збираємося в Прудентополі на молитву за український народ.
*З вдячністю,
Діліана А.*

Я вчуся на педагога. Тішуся, бо цього року в листопаді закінчу навчання. Дуже вдячна Вам за допомогу впродовж багатьох років. Нехай Бог благословить Вас.
Елень Наполіанна Г.

Я студентка другої класи середньої школи. Люблю вчитися й хочу закінчити мої студії, але потребую

Вашої допомоги. Нам трудно, бо тільки Мама працює. Щоденно згадую Вас у моїх молитвах.

*Щиро дякую,
Ваша Анжеліта Б.*

З радістю в серці пересилаю мій щирий привіт. Це мій великий привілей мати добрих людей, що допомагають студентам, щоб ми могли вчитися і мати свою професію. Щиро дякую за допомогу на мої шкільні видатки. Згадую Вас у щоденних молитвах.

*З пошаною,
вдячна Валерія Т.*

Христос Рождається! Вітаємо Вас і Ваших співробітниць з Різдвам Христовим і Новим Роком! Нехай малий Ісус з вертепу простягає свою ручку і благословить усіх миром, здоров'ям і щастям у Новому Році.

*З щирого серця,
Марія Б. і Гілерми Б.*

У Пам'ять / In Memory Of

У пам'ять бл. п. **Олі Луків** складаю \$100 на Стипендійну Акцію СУА через 98-й Відділ СУА. Родині висловлюю щирі співчуття.
Люба Більовщук

Пожертви від 27 вересня до 19 жовтня 2022 р. September 27 – October 19, 2022, Donations

\$660	UNWLA Branch 76
\$450	UNWLA Branch 118
\$330	Orysia Stefaniw (98), UNWLA Branch 124, UNWLA Branch 142
\$110	Wolodymyr & Halyna Lojko (98)
\$100	Luba Bilowchtchuk (98)
\$21	Renata Bihun (28)

Thank you for your generosity.
Щиро дякуємо за Вашу благодійність.

*Люба Більовщук, член Комітету стипендій СУА
UNWLA Scholarship Committee Chair 1993–2002*

UNWLA, Inc. Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone/Fax: 732-441-9530
nazustrich@verizon.net

THE BANDURA

Our Music Is Our Strength

Oksana Rodak, Artistic Director, Spectrum Youth Singers;
Director, Association of American Youth of Ukrainian Descent (ODUM) School of Bandura; Co-Artistic Director, Women's Bandura Ensemble of North America

***We defend our freedom.
To live. To love. To sound.
Fill the silence with your music.
Support Ukraine in any way you can.
Any – but not silence.
And then peace will come.***

These memorable words, spoken by the President of Ukraine, Volodymyr Zelensky, at the 2022 Grammy Awards, are quoted at the start of a video released a few months ago that features members of 10 children's choirs from around the world jointly performing Ukraine's national anthem, in English.

When Russia brutally attacked Ukraine on February 24, the choirs wanted to support Ukraine and raise consciousness about the situation unfolding there. To do so, the participating choirs – Cape Town Children's Choir (South Africa), Glasgow Youth Chorus (Scotland), Grand Philharmonic Children's Choir (Canada), Sing and Shine Choirs (Finland), The Singing Tree (India), Chamber Girls Choir of the Kyiv Lysenko State Music Lyceum (Ukraine), ChildrenSong of New Jersey (USA), Young Voices of Colorado (USA), Grande Prairie Children's Choir (USA), and Spectrum Youth Singers (USA) – made a virtual recording of a beautiful, singable English translation of the Ukrainian national anthem (lyrics by Pavlo Chubynsky, music by Mykhailo Verbytsky). The translation

A screenshot from the virtual recording of children's choirs around the world performing an English version of the Ukrainian national anthem.

The ODUM School of Bandura received a standing ovation for their performance at the CSA Fraternal Life President's Banquet at the Chicago Marriott in Oak Brook, Illinois.

was by Ukraine-based Canadian Lidia Wolanskyj. Bandura accompaniment was provided by a trio from the Women's Bandura Ensemble of North America: Oksana Zelinska, Oksana Rodak, and Lesya Klimchenko.

For the joint video, the choirs made recordings in their respective countries/locations, and these recordings were then expertly edited and produced by 15-year-old Bohuslav Lucenko, a member of Spectrum Youth Singers in Illinois. The video premiered on May 15, 2022, with many positive comments and a great deal of moral support for Ukraine. It shows not only the hopeful faces of the young singers but also historic cities, beautiful landscapes, a Taras Shevchenko monument, and the Mariupol Drama Theater before its destruction by the Russian forces. It concludes with a field of sunflowers symbolizing peace. You can watch the recording and all the credits on YouTube: <https://youtu.be/rK4MtZClv0I>

The Association of American Youth of Ukrainian Descent (ODUM) in Chicago has been preserving and promoting the art of the bandura for many years. In March, three members of the ODUM School of Bandura – Anastasia, Bohuslav, and Victor Lucenko – sang the Ukrainian national anthem at the Elgin (Illinois) Solidarity with Ukraine Proclamation. Recently, the ODUM School performed at the CSA (Czechoslovak Society of America) Fraternal Life President's Banquet at the Chicago Marriott in Oak Brook, Illinois. The audience of non-Ukrainians listened attentively to the performance of folk and contemporary songs, information about Ukraine, and a brief history of the bandura – the national instrument of Ukraine, a source of power, pride, and courage – and gave the young bandurysty a standing ovation for their performance. The School also took part in Chicago's Ukrainian Independence Day celebration at Navy Pier (performing "Let's Sing a Song for Ukraine" by Oleksander Ponomariov), in Ukrainian Cultural Exploration Day at the Arlington Heights Memorial Library, and in the Arlington Heights Heritage Festival in Illinois.

Branch 75 Sponsors Presentation on Holodomor and Russia's Current Genocidal War on Ukraine

Roma Hadzewycz, Membership Chair, Branch 75, Maplewood, NJ

UNWLA Branch 75 sponsored a presentation on Sunday, November 6, that discussed the Holodomor of 1932–1933 and parallels between Joseph Stalin's genocide of 90 years ago and the genocidal war on Ukraine currently being waged by Vladimir Putin. The event took place at the Ukrainian American Cultural Center of New Jersey in Whippany.

Karen Chelak, education chair of Branch 75, who is also financial secretary on the UNWLA National Board, opened the program by underscoring that the UNWLA had been in the forefront in protesting the genocide being committed in Ukraine in 1932–1933. Ninety years later, she said, we have assembled a panel of experts to speak on the topic "History, Trajectory and War Update." Mrs. Chelak organized the Whippany event as well as the presentation held a day earlier at the Shevchenko Scientific Society in New York.

The international panel of speakers was composed of Roman Serbyn, professor emeritus of Russian and East European history at the Université du Québec à Montréal; Victoria Malko, faculty member of the Department of History and coordinator of the Holodomor Studies Program at California State University, Fresno; Andrew Stuttaford, an editor at *National Review* who has written for such publications as *The Wall Street Journal*; and Olena Muradyan, dean of the Faculty of Sociology at V.N. Karazin Kharkiv National University.

The moderator for the discussion was Victor Rud, an international attorney whose articles about Ukraine and foreign affairs have been widely published. He also happens to be the son of a Holodomor survivor. In his introductory remarks, Mr. Rud underscored that what is taking place in Ukraine today is not merely a Ukrainian issue, but one with huge international ramifications.

Prof. Serbyn focused on the definition of "genocide," a term coined in 1944 by Raphael Lemkin, the initiator of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide that was adopted by the United Nations in 1948. The Convention reads: "... genocide means any of the following acts committed with intent to destroy, in whole or in part, a national, ethnical, racial or religious group, as such: (a) Killing members of the group; (b) Causing serious bodily or mental harm to members of the group; (c) Deliberately inflicting on the group conditions of life calculated to bring about its physical destruction in whole or in part; (d) Imposing measures intended to prevent births within the group; (e) Forcibly transferring children of the group to another group."

Prof. Serbyn explained that Lemkin spoke of the Holodomor as "the classic example of Soviet genocide, its longest and broadest experiment in russification – the destruction of the Ukrainian nation." This genocide was a four-pronged attack on the Ukrainian nation: first on the intelligentsia – the nation's brain; second on the clergy – its soul; and third on the farmers – its spirit. The fourth step was the "fragmentation of the Ukrainian people" by the addition to Ukraine of foreign peoples and by the dispersion of Ukrainians, thereby changing the country's ethnic composition.

Stalin "could not simply destroy 30 million to 40 million Ukrainians," but he needed to erase the Ukrainian nation, Prof. Serbyn stated. And this, he said, "is what

Photo: Russ Chelak

Approximately 75 people attended the event.

Putin is doing today.” The truth is that “what we are seeing today is deliberate acts of genocide.”

Prof. Malko, author of the recently released book *The Ukrainian Intelligentsia and Genocide: The Struggle for History, Language, and Culture in the 1920s and 1930s*, spoke about the first group targeted in Stalin’s genocide: the intelligentsia of Ukraine. She detailed the destruction of that segment of society which began in the 1920s and continued in the 1930s. Eighty percent of Ukrainian writers were executed; many others were sent to corrective labor camps after being convicted on such charges as counter-revolution and sabotage or being labelled as socially dangerous individuals.

Summarizing the consequences of Stalin’s genocide of the Ukrainian nation, the speaker cited these developments: educational and cultural traditions were disrupted; the school system collapsed; a new Soviet type of teacher emerged; Ukrainian was replaced by Russian as the language of science and scholarship; and Ukrainian history was stripped of national content.

Mr. Stuttaford began his remarks by observing that “History is repeating itself as tragedy today in Ukraine.” Stalin had wanted “to destroy any notion that Ukrainians were a distinct people,” and in Putin’s war that’s what is happening again. We see massacres and forced transfers of children – acts that cross the line into genocide, Mr. Stuttaford stated. Indeed, “Lemkin would have regarded the current war as genocidal: an attempt to destroy Ukrainians as a separate nation.”

Putin’s goal, according to the speaker, is to restore the old empire, whether Soviet or Russian, to re-establish the Slavic core (Great Russian, White Russian, and Little Russian, to use Putin’s

Photo: Russ Chelak

At the speakers table (l-r): Andrew Stuttaford, Prof. Roman Serbyn, Prof. Victoria Malko, Victor Rud.

terms) of the old empire, and to create a triune people within one large Russian nation. Furthermore, the Russian leader has argued that Ukrainian identity is a false construct.

Appearing via a pre-recorded video from a bomb shelter in Kharkiv was Prof. Muradyan. Her presentation was preceded by a video about Kharkiv’s Karazin University and the beginning of the war in that city. The sociology professor said “there is no doubt” that genocide is being committed in Ukraine. Indeed, “many of the signs of genocide as described by Lemkin can be found in today’s Ukraine.”

Russians are deliberately erasing Ukrainian cities, Ukraine’s infrastructure; they are targeting schools, hospitals, orphanages. Citing information from the Ministry of Education, Prof. Muradyan said more than 2,600 educational institutions have been affected by the war; 310 have been completely destroyed. Over 500 objects of cultural heritage have been damaged or destroyed, among them more than 30 in the Kharkiv region alone. In the occupied territories, the

Ukrainian language has been replaced by Russian, and Ukrainian history has been banned.

Over 7,000 children have been illegally taken to Russian territory, and the Russians are doing everything to prevent their return, Prof. Muradyan related. Indeed, Russian law has been adjusted to simplify the adoption of Ukrainian children by Russians.

During the question and answer session, much concern was expressed about “Ukraine fatigue,” further U.S. and Western assistance to Ukraine, and the worldwide credibility of the United States, particularly in light of the U.S. mid-term elections.

The program was brought to a close with brief remarks by Zoryana Kovbasniuk, president of UNWLA Branch 75, who thanked the panelists for their presentations and branch members for their multifaceted assistance in supporting the event. In the audience were members of the UNWLA’s area branches, as well as UNWLA National President Natalie Pawlenko.

The event was videotaped for distribution to other interested parties.

Branch 88 Takes Part in Fundraiser for Ukraine

Petrusia Sawchak

Press Secretary, Branch 88, Philadelphia, PA

On Saturday, September 10, members of UNWLA Branch 88 in Philadelphia took part in the “Americans for Ukraine” fundraiser – a unique classic car show and bazaar that featured more than 300 cars, trucks, and motorcycles, held at the historic Classic Auto Mall in Morgantown, PA. All the proceeds from the event, which was coordinated with the United Ukrainian Relief Committee, were designated for humanitarian aid to victims of the war in Ukraine.

The fair opened with the American and Ukrainian national anthems, performed beautifully by the Twin Valley High School Marching Band. The program featured various groups, including the famed Voloshky Ukrainian dance troupe from Jenkintown, PA, performing Ukrainian dances to everyone's delight.

Branch 88 of the Philadelphia Regional Council organized *koshyky* – themed baskets for raffles, filled with items such as wine, beer, sunflowers, picture frames, and scratch-off lottery tickets.

Members of the Saints Peter and Paul Ukrainian Catholic Church in Phoenixville provided Ukrainian T-shirts, arts and crafts, and delicious home-made baked goods that were enjoyed by all.

All the funds raised by Branch 88 will benefit the UNWLA's Keep Ukraine Warm campaign.

Branch 88 members (l-r) Luba Pyrih, Donna Siletsky (branch president), Olha Jakubowska, and Marijka Cyhan at the Americans for Ukraine fundraiser. Not pictured is member Oksana Tarasiuk.

A concert at the Ukrainian Educational and Cultural Center (UECC) in Jenkintown, PA, on October 16 celebrated the bravery of Ukraine's defenders, past and present, by commemorating the 80th anniversary of the Ukrainian Insurgent Army (UPA). The concert was organized by the Friends of UPA and the Ukrainian Library of UECC. Members of Branch 88 prepared an array of delicious canapés for sale at the event, with proceeds designated for Humanitarian Aid to Ukraine. Pictured here, Branch 88 members (l-r) Zenia Brozyna (also chair of the UPA Committee), Donna Siletsky (branch president), Luba Pyrih, Luba Chornodolsky, Marijka Cyhan, Larysa Stebly, and Petrusia Sawchak (branch press secretary).

ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ГОЛОДОМОРУ УКРАЇНСЬКОЮ ГРОМАДОЮ ФЛОРИДИ

Віра Боднарук, 56-й Відділ США, Норт Порт, Флорида

Українська громада на Флориді щорічно у листопаді вшановує пам'ять жертв Голодомору-Геноциду 1932—1933 рр. В українських церквах відправляється панахида за убитих голодною смертю людей в Україні. Організуються виставки книжок та інших матеріалів про Голодомор у місцевих бібліотеках, для студентів провадяться лекції про Голодомор в американських середніх школах. Надсилаються листи до губернатора Флориди з проханням оголосити місяць листопад «Місяцем пам'яті жертв українського Геноциду».

Першого листопада ц. р. членкині 56-го Відділу США гідно відзначили 90-ту річницю Голодомору на своїх місячних сходах. На заході виставили книжки відомих американських авторів, які писали про Голодомор (Robert Conquest; James Mace; Anne Applebaum; Timothy Snyder; Gareth Jones), а також підручники для середніх шкіл.

Сходина відкрила голова 56-го Відділу Богдана Пужик і передала слово Вірі Боднарук як ведучій. Неля Лехман засвітила 3 свічки, що стояли поряд з інкрустованим хрестом і колосками у чорних вазах на столику, застеленому обрусом з чорно-білою вишивкою. Перед початком програми, яка присвячена Голодомору, згадали про важливу подію: 1-го листопада 1918 р. була проголошена Західноукраїнська Народна Республіка (за тодішнім правописом — Західно-Українська Народня Републіка, ЗУНР) у Львові. Вірш «В день першого листопада» Спиридона Черкасенка прочитала Оля Бабчук.

У промові про Голодомор-Геноцид, жахливу трагедію українського народу, згадали, що 10,5 млн невинних людей було знищено московським комуністичним режимом. Відомості про цей Геноцид довгі роки в Україні замовчували. Але з проголошенням Незалежності України появились спомини очевидців Голодомору. Поетеса Антоніна Листопад з Луганська написала зворушливі вірші від імені дітей, які голодували. Як розповіла Леся Попель, в одному з них («Біла молитва братика») хлопчик просив Бозю: «Дай хоч однеєнку картопельку».

У 2008 р. Люба Маркевич, учителька середньої школи в Чикаго, відвідала 9 міст в Україні, щоб зібрати думки про Голодомор у дітей, які вирости вже в Незалежній Україні. Їхні враження, висловлені в малюнках або описані словом, надруковані у двох мовах під назвою «Голодомор очима дітей / Holodomor through the eyes of a child» і були видані Українським Інститутом Модерного Мистецтва в Чикаго. Враження Валентини Василенко, учениці 11-го класу з Полтавщини, прочитала Галя Лісничка.

Під сучасну пору U.S. Committee for Ukrainian Holodomor Genocide Awareness (U.S. Holodomor Committee) розпочав конкурс для учнів 9—10 класів старшої школи на тему Голодомору з нагородами за 1, 2 і 3 місця. Конкурс триватиме до квітня 2023 року.

(Фото Христі Чайковської.)

Учасниці програми біля столу з друкованими виданнями про Голодомор (зліва направо): голова 56-го Відділу Богдана Пужик, Галя Лісничка, Віра Боднарук, Оля Бабчук, Неля Лехман і Леся Попель.

Ведуча програми Віра Боднарук біля столу на вшанування пам'яті жертв Голодомору.

Виставка книжок та інших друкованих видань про Голодомор-Геноцид 1932—1933 рр.

BRANCH 118 PARTNERS WITH SLAVIC ALLIANCE OF GREATER HOUSTON TO SUPPORT UKRAINE

Martha Noukas, Treasurer, Branch 118, Houston, TX

Anastasiia Ivankiv, who recently arrived in the U.S. from Lviv, Ukraine, was honored as "Queen for the Day" at the Slavic Heritage Festival. She is pictured here with Martha Noukas.

At its June 2022 meeting, the Slavic Alliance of Greater Houston decided to donate the proceeds of its 2022 Saints Cyril & Methodius Slavic Heritage Festival to the UNWLA, to support the medical needs of Ukrainian soldiers. The decision was based on the recommendation of Martha Noukas, a member of both the Slavic Alliance and UNWLA Branch 118 in Houston. The festival proceeds, totaling \$3,718, were presented to Branch 118 members on October 29.

The Slavic Heritage Festival honors Saints Cyril & Methodius for their contributions to Slavic countries. At the celebration, which takes place in Houston in September of each year, the Polish, Ukrainian, Croatian, and Czech communities share food, dancing, and cultural exhibits.

Branch 118 had a vendor booth at the festival, where members sold Branch 118 cookbooks, handmade crafts, and *pysanka* supplies. Branch 118 also collected \$550 for Humanitarian Aid for Ukraine.

During a Branch 118 meeting on October 29, members of the Slavic Alliance of Greater Houston presented the branch with a check for aid to Ukraine. From left to right: Christine Puzyk, Martha Noukas, Slavic Alliance member Eugene Kuchta, Chrystia Bryndzia, Christine Mycio-Spring, Slavic Alliance member Mary Iwanicki, Nadija Sulyukmanov, Olia Hirka, Bohdana Robocha.

Branch 118 treasurer Martha Noukas received a check for \$500 for UNWLA Humanitarian Aid for Ukraine from her fellow gardening enthusiasts and members of the Royal Oaks Garden Club in Houston. The check was presented on November 2 by club president Mildred Williams (in white sweater). Members of the garden club were all pinned with blue-and-yellow ribbons of thanks for their kind and generous support.

РІЗДВЯНИЙ СПОМИН

Ляриса Зелик, 64-й Відділ СУА ім. Іванни Рожанковської, Округа Нью Йорк

Дуже часто тепер на старші літа пригадуються мені давно минулі дні. А з поміж них чомусь на перше місце просяться наші родинні спомини. Особливо перед очима перебігають картинки своєрідного приготування вареників на традиційний Святвечір. І я стараюся їх задержати у своїй пам'яті якнайдовше.

Бачу простору кухню, великий стіл з розсипаною мукою, а навколо стола нашу велику родину: Дзядзьо Місьо — головний постачальник паляничок, Бабця Нуся — головний «командувач» всього «вареникового дійства» і ціла громада охочих до праці рук — Бабця Маруся, мама Ляриса, внучки Софійка, Ксеня, Мелася та гостя Христя (решта ще в дорозі). Чути лагідний, але рішучий голос Бабці Нусі: «Ти, Міську, край тісто і тачай тоненькі палянички. Ти, Марусю, ліпи, але глипай одним оком, як ті молоді ліплять, щоб вареники були повні, з животиком і добре заліплені». Усі без жадної опозиції беруться до відповідальної, але приємної співпраці. А ліпити є для кого — Богу дякувати, родина росте! Чути дискретний, притишений голос Бабці Марусі: «Меласю, а де животик? Софійко, чи твій вареник на дієті — щось дуже плоский. Ксеню і Христю, чи ваші вареники потребують дихання, бо кожний має дірочку посередині?». Усі без слів беруться до скорішої поправки своїх помилок. А ми — старше покоління, добре знаємо, що заки Бабця Нуся кине їх у кип'ячу воду, вона перевірить кожнісінький вареник вздовж і поперек.

Робота кипить: Дзядзьо Місьо тачає, всі ліплять, а бабця Нуся варить вареники та витягає по одному — обов'язково по одному. З великим задоволенням і насолодою кладе їх на бляху, смажує золотистою пахучою присмаженою цибулькою (від запаху якої серце в'яне) і чекає терпеливо на другий наклад. Усі веселі, гомонять, розмовляють і над всім тим чути благальний голос Дзядзя Міся: «Нуся, а нема там десь якоїсь "каліки" (розвареного вареника)?».

Бабця тримала цілу родину у великім пості. А тут входить Дзядзьо Василь з горнятком у руці: «А ну, покушайте і скажіть, чого бракує?». По старому звичаю Дзядзьо приготує свою славну медівку. Сиплються поради: «більше меду», «менше гвоздики», «трішечки більше алькоголю», «загусте», «засильне — аж запекло в грудях» і т. ін. І під таке закінчення Бабця Нуся всім наказує: «Йдіть, вбирайтеся гарно та гідно і прихо-

дїть за дві години на Святвечерю — будете їсти, "щосьте" наварили».

І хоч нема вже нікого зі старших головних персонажів «Святвечірнього Дійства», до сьогодні ми ще згадуємо з великою ностальгією та неймовірною теплотою, як три покоління разом готувалися до величних днів Божого Народження.

**Мову автора збережено*

The pepper tin at the heart of this story, which Marta has kept for 45 years.

The Most Generous **Gift of All**

Marta Zielyk, Branch 64, New York City

I must give you fair warning: this is going to be a tearjerker of a story. So, be prepared with some tissues, or – if you are old school – a lacy handkerchief. Go ahead, I’ll wait right here.

If I were an aspiring screenwriter pitching a Christmas movie to a Hallmark channel executive, I don’t think I could create a better scenario than what I am about to tell you. The difference is that every word of my story is true. The central prop here would be a small plain pepper tin, the old-fashioned kind with a red top and a Good Housekeeping seal of approval. It’s like a million other

pepper tins, only much rustier. Although this story took place one Christmas back in 1975, I still have that little container. It has been my treasured souvenir for nearly half a century.

I was a Ukrainian *Plast sestrychka* (girl scout leader) of a group of sweet but rambunctious 8-year-old girls in New York. It was a cold Saturday in January when we started out on a traditional activity for scouts at Christmas time: visiting Ukrainian households and caroling, in return for charitable donations for *Plast*. My *novachky* (girl scouts) and I had a list of apartment buildings where

Ukrainian families lived, and we sang the only carol we all could manage fairly well, “*Boh Predvichny*.” As their leader, I tried to maintain some semblance of order, but I was losing that battle. One of the girls lost her gloves, another ran across the street, at a red light no less, a third kept wandering away.

After an hour of this, I was ready to call it quits. But my *novachky* begged me to visit one more home. Perhaps they were hoping to be treated to candy or chocolates, as sometimes happens. I gave up and agreed. We approached the next building on

our list. The big iron door gave way only when we all pushed it open, and we entered a dark, narrow hallway. I wanted to check the apartment number of the person on our list, but the names on the mailboxes had worn off and were unreadable. Before I could stop them, the girls ran up the stairs and knocked on the first door they saw. It took a few seconds, but the door finally opened, just a bit, and a shaky voice in accented English asked: "Who ees dere?" The girls ignored the fact that the question was in English and shouted in Ukrainian "Колядники! Можна зайти?" (Carolers, can we come in?). Instead of an answer, the door opened further, and we entered.

The woman who stood before us answered our greetings in Ukrainian, but hesitantly, as if she couldn't quite understand what was going on. She leaned heavily on a small table, head bowed, her gray hair combed into one long braid that almost reached her waist.

While the girls caroled with their usual enthusiasm, I looked around. The room seemed large but maybe because it was so sparsely furnished. There was a single bed in one corner, neatly made up with a threadbare blanket. Several pairs of worn shoes peeked out from under the bed. The small table on which the woman leaned held a pair of glasses with one cracked lens, a newspaper, and a chipped mug.

The room, weakly lit, seemed dank and airless. It clearly reflected the reduced circumstances of this elderly woman who was watching us intently.

We finished our carol and wished her "Христос Раждається" (Christ is born). There was a long silence. Then speaking so softly that we all leaned forward to hear her, she said: "It has been so long since anyone came to visit me at Christmas. I am so grateful for your carol. Thank you." Her eyes filled with tears as she nervously rolled a handkerchief into a tight little ball. Not quite sure what to do, the *novachky* headed for the door, but she stopped them. She went to a low wooden chest and pulled something out from under a pile of yellowed tablecloths. It was a small pepper tin, which she upended on the table. Out fell coins: pennies, nickels, a few dimes. "I want to give this to you for your *koliada*," she said. "I know it's not much, but it's all I have. Your singing was so beautiful, and I haven't

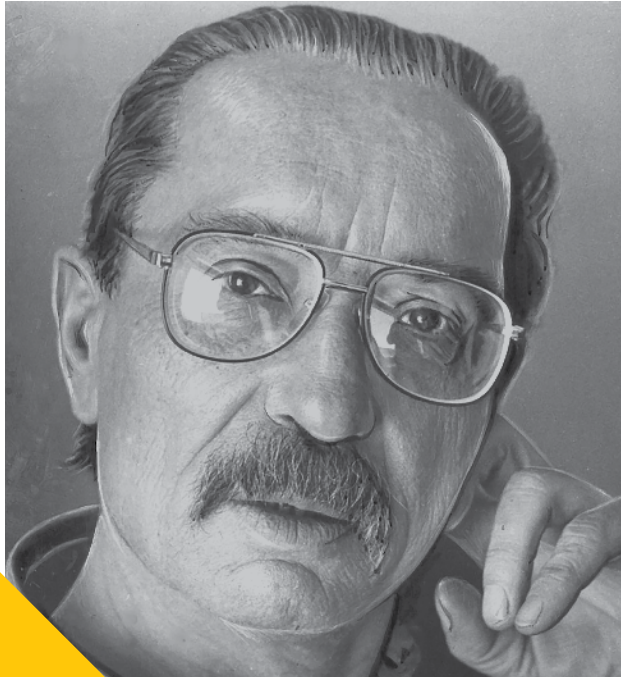
heard it in so long." She scooped the coins back into the box and thrust it into the hands of one very surprised *novachka*. There was so much I wanted to say to the woman, but I didn't trust my own voice. I knew it would betray my emotions.

Back out on the street, my girls counted the coins from the pepper box: 99 cents. Their faces registered childish disappointment: "Not even a whole dollar," they said. I chided them gently and tried to explain what had just happened. This woman probably collected the coins for months, one at a time, tucking them away where they would be safe. Perhaps for an emergency need? Or a small treat? I knew the girls didn't realize what a gift they had just given her and what a gift they had received in return. But I knew, and every Christmas when I sing "Boh Predvichnyi" around our family table on *Sviat Vechir*, I flash back to the gift of 99 cents, the most generous gift I have ever witnessed.

Marta Zielyk is a second-generation Soyuzianka, and a regular contributor to *Our Life*, as is her mother, Larysa Zielyk, whose recollections of Rizdvo (in Ukrainian) immediately precede this story.

ДО ВСЬОГО МАЮ ЩЕ ДВАНАДЦЯТЬ СПРАВ

Іван Низовий, український поет-шістдесятник, прозаїк, публіцист, журналіст, просвітянин, громадський діяч

Іван Низовий
(Фото <https://uk.wikipedia.org>)

ІВАН НИЗОВИЙ (3 січня 1942 р. — 30 вересня 2011 р.) — людина незбагненно цікавої, важкої, містичної долі. Пророчий поет сучасності, про себе писав: «Я — Низовий! І цим я все сказав. Стою внизу, В низах свого народу. З козацького, Із низового роду Я викотивсь — Кровинка і сльоза!». Він ніколи не соромився та не боявся зізнаватися в любові до України. І переймався тим, що українці втрачають свою ментальність. Він успішно закінчив факультет журналістики Львівського національного університету ім. Івана Франка; чимало років прожив у Луганську; підтримував зв'язки і дружив з Грицьком Чубаєм та Ігорем Калинцем. За життя видано дуже мало творів Низового. Однак його донька Леся після смерті батька самовіддано популяризує татову поезію. Аби цікавий, багатий і пророчий набуток письменника донести до нас, аби ми відчували любов до України так, як її відчував поет і про яку він сказав: «Господи, Як я люблю Україну свою! Хочу з любові до неї У ній і померти, І поховатись у ній, Щоб ніхто і ніколи В мене її не відняв, Не зробив сиротою...»

До всього маю
Ще дванадцять справ:
Готую на Різдво
Дванадцять страв.
І кожна страва
Має смисл і знак,
Свій особливий
Небуденний смак...
Дванадцяти апостолам кажу:
«Я прадідівський звичай
бережу!
Хоч злигодні такі ж,
Як до Різдва,
Та я спроможусь витворить
дива:
З картоплі,
Із вишень і сушок-груш
Зварю вечерю на дванадцять
душ,
Покращу хоч на мить
Дванадцять доль
Людей і звірів, птахів і тополь.
На покуть, під ікони —
Гімн життю! —
Поставлю золоту святу кутю,

Перехрещусь,
Покличу весь наш рід
На свят-вечерю:
Діда — наперід,
Під образи,
Бабусю — ліворуч,
І маму — справа...
Кругле, мов обруч,
Родинне коло
Мій онук замкне,
А в колі — всі,
Хто радує мене:
Дружина, донька
(Навіть блудний син
Прилине,
Ніби янгол,
З верховин);
Сестра моя сивесенька
З дітьми
Й онуками
(Не сироти вже ми!);
Мій батько
(То дарма, що комуніст!)
Різдво сьогодні визнає
І піст

Й не буде святотатствувать
Перстом
Межи двох пальців
Та й перед Христом...

Багацько слів
Я мовчки прокажу
Апостолам —
Вони простять олжу,
Бо ж голодом заморений
Мій дід,
А вслід йому
Пішов увесь мій рід
У потойбічний,
Кращий зі світів...

Я дуже рід зібрати свій хотів!
Я дуже... дуже гірко
При куті
заплавав,
може,
вперше у житті...

(Низовий І.Д. Душа перецвіта. —
Луганськ, 1999. — 129 с.)

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ ФІЛОСОФА Тригорія Сковороди

Аліна Акуленко, філолог, кандидат наук. Київ

Мій улюблений філософ народився 3 грудня 1722 р. у родині шинкаря. Хоча шинкар той був козацького роду. Він міг обрати найпростіший шлях: стати спадковим шинкарем й доводити своїм життєвим шляхом, що істина — у вині. Але не став, бо його істина була в іншому. Вона ховалася у сродній праці. Шукайте сродну працю, казав він. І буде неважливо, чи гарно ви печете хліб, чи вчите дітей, чи пишете закони, чи носите цеглу для зведення храму. Усі справи — однаково важливі. Але набагато важливіше — щоб це була ваша справа. І ви пекли хліб, вчили дітей, писали закони чи носили цеглу для зведення храму не з примусу і не за гроші, а тому, що коли ви це робите — душа бринить і співає від щастя. А щодо вина, то «лід на те й родиться, аби танути», — писав він. Хоча це не лише про вино. І не лише про лід.

Він насправді чимало написав. Різного й важливого. Про те, що добрий розум робить легким будь-який спосіб життя. Звісно, тут можна посперечатися, кому ведеться простіше: розумному чи дурному. Але із філософії слів не викинеш. Чи про те, що не все неприємне на смак обов'язково має бути отрутою. І тут йдеться про матерії значно глибші й далекосяжніші, ніж просто про їжу та питво, які перевіряються язиком. Хоча, будьмо чесні, дехто за межі смаку наїдків та напоїв так жодного разу за життя й не вийшов. Навіть — у тлумаченні філософських істин.

Або ж завжди актуальне: «Бери вершину і матимеш середину». Хоча і досі чимало хто вірить, що в екстремній ситуації на нього раптово зійде небувале натхнення або відкриється третє око, і він продемонструє всі свої найглибші таланти. Треба змиритися: у хвилини стресу ми демонструємо лише добре відпрацьовану навичку. Це — гірка правда. Утім, не варто звужувати глибоку філософську думку до однієї простої тези. А ось до вершини прямувати — варто й треба.

Чи класичне: «З усіх утрат втрата часу найтяжча». Як на мене, то це просто мусить стати гаслом соціальних мереж.

Григорій Сковорода. (Мал. Руслана Горового)

Зрештою, романтичне: «Любов виникає з любові; коли хочу, щоб мене любили, я сам перший люблю». Хоча це не лише про любов, яка кохання. Точніше, не лише про неї. А про стиль життя і мислення.

Переповідати й цитувати Григорія Савича Сковороду можна довго. І це — буде нескінченно. Бо, як відомо, світ його ловив. І нічого у світу не вийшло, і у нас не вийде. Але почитати на сон прийдешній варто. Раптом саме вам вдасться зловити? Якщо не всього Сковороду, то хоча б пару-трійку афоризмів. Він би зрадів, аби у вас вийшло.

ГРИГОРІЙ САВИЧ СКОВОРОДА (3 грудня 1722 р. — 9 листопада 1794 р.) — український філософ-містик, богослов, поет, педагог, можливо, і композитор літургійної музики. Мав значний вплив на сучасників і подальші покоління своїми байками, піснями, філософськими творами, а також способом життя, через що його називали «Сократом».

THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
www.ukrainianmuseum.org

2023 Preview: Nikifor

The Ukrainian Museum has several exciting exhibitions planned for 2023, including a major exhibition of the works of Nikifor.

The Lemko artist Nikifor (1895–1968) is considered one of the world's finest outsider artists of his time. Born with a hearing and speech impediment and orphaned during World War I, Nikifor was unable to communicate with the people around him. He was initially treated like a misfit and ridiculed by the people of his hometown, Krynica. For most of his life, he found himself isolated both physically and emotionally. Art became an outlet, a focus for his life. The topics of Nikifor's art include self-portraits and panoramas of Krynica, with its spas and Orthodox and Catholic churches. Throughout his vast body of drawings, Nikifor interweaves classic landscapes and memories. Each drawing offers a kaleidoscope of both the familiar and the unfamiliar. Meticulous and lovingly rendered, his drawings range from those with the tightly wound tension of *horror vacui*, where absolutely no space on the paper is without the hash mark of a pencil, to others that breathe with open space and create a different type of tension, leading to the question of what is missing. It is a unique and powerful approach to landscape imagery. Unmarked open areas appear to exert pressure on the forms found populating the page, as if a strong

gust of wind or invisible field is in fact occupying space, unseen to the viewer.

Nikifor (born Epifanii Drovniak) gifted us with a visual index of a lifetime's worth of visual information, regurgitated and re-assembled in countless ways. Each drawing is a window offering a deeply internal vortex of forms and articulations rendered in watercolor, crayons, and colored pencils. For Nikifor, who was non-verbal, art-making was his communication.

Beginning with a 1932 exhibition in Paris, Nikifor's art was displayed widely across Europe, as well as in the U.S., Brazil, and Israel. His first exhibition in Ukraine took place in Lviv in 1965, three years before his death.

The exhibition scheduled to open at The Ukrainian Museum in January 2023 will include more than 150 works from the Museum's collection. Curated by Myroslava Mudrak, professor emerita of art history at The Ohio State University, the exhibition will be accompanied by a major catalogue to be published by Rodovid Press in Kyiv.

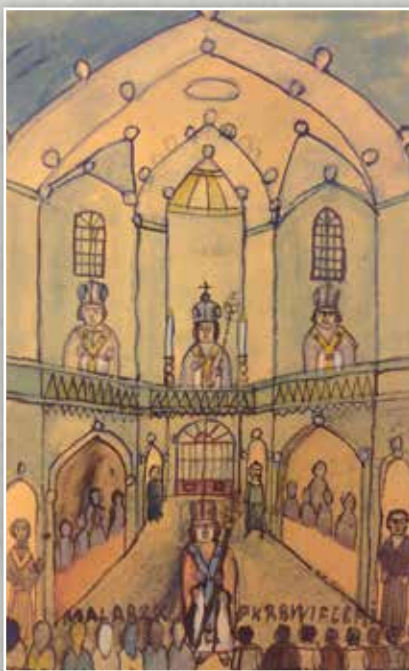

View of Krynica / Вид на Криницю

n.d., watercolor on paper / б.д., папір, акварель
8 ¼ x 12 in. (21 x 30.5 cm) Vadym Lesych Collection / Збірка Вадима Лесича
UM 1985/46

Christ in the Green / Христос у зеленому
 n.d., watercolor on paper / б.д.,
 папір, акварель
 5 x 5 in. (12.7 x 12.7 cm)
 Vadym Lesych Collection / Збірка Вадима
 Лесича
 UM 1985/63

**Interior of Church in Krynica /
 Інтер'єр церкви в Криниці**
 n.d., watercolor on paper / б.д.,
 папір, акварель
 9 ¼ x 6 ½ in. (24.8 x 16.5 cm)
 Vadym Lesych Collection / Збірка
 Вадима Лесича
 UM 1985/35

**A Dream about Fame / Мрія
 про славу**
 1938, watercolor on paper /
 папір, акварель
 12 1/8 x 7 ½ in. (30.8 x 19.1 cm)
 Vadym Lesych Collection / Збірка
 Вадима Лесича
 UM 1985/36

**A Wooden Village Church / Дерев'яна
 сільська церква**
 n.d., watercolor on paper / б.д.,
 папір, акварель
 9 ½ x 6 ¾ in. (24.1 x 17.1 cm)
 Vadym Lesych Collection / Збірка Вадима
 Лесича
 UM 1985/41

Nikifor Is Praying / Никифор молиться
 n.d., watercolor on paper / б.д., папір,
 акварель
 3 x 2 ½ in. (7.6 x 6.4 cm)
 Vadym Lesych Collection / Збірка Вади-
 ма Лесича
 UM 1985/92

**Nikifor Greeted in a Peasant's House /
 Никифора вітають у сільській хаті**
 n.d., watercolor on paper / б.д.,
 папір, акварель
 6 ½ x 6 ½ in. (16.5 x 16.5 cm)
 Vadym Lesych Collection / Збірка
 Вадима Лесича
 UM 1985/59

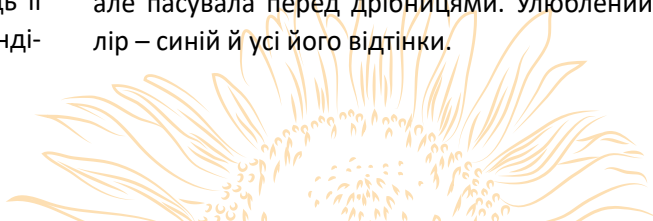
Одна з версій найсильнішої роботи Білокур — «Цар-колюс» (Національний музей українського народного декоративного мистецтва). У центрі композиції — маленькі колоски, обрамлені зібраними у дивовижний вінок квітами.

ПРЕДИВНА ЖІНКА КАТЕРИНА БІЛОКУР

Олена Новак-Зінченко, авторка курсу «UKR без проблем», редакторка «Хіт FM»

Художниця-самоука, яка красиво малювала квіти. Самого Пабло Пікассо потрясли її картини. А як Катерина Білокур вишивала! То ж ціла сповідь її нутра. У хустці й куфайці, але з космічною гранді-

озністю під ними. Мріяла про газову плиту й електрику. Не зірвала жодної квітки. Пробивала мури, але пасувала перед дрібницями. Улюблений колір — синій й усі його відтінки.

«Ледацюга!», «Проклятуща!», «Відьма!» — зубіч її цькували. Особливо найрідніші: «Стервига!».

Народилася у богом забутій Богданівці. Ніде не вчилася. Нащо їй та наука!? Заміж треба й працювати, а їй засіла якась бздуря. За це Катрю духопелили, цуралися її, забороняли малювати. Але ця блаженна затялася: «Не покину! Буду Художником!».

Напоумив її Шевченко у своєму Кобзарі. Катря жебоніла до Григоровича як до живого. Він її надихав. Читання й писанину подужала сама. У цій мотанині не зогледілася як розбрунькувалася. Груди налилися, стан вирізьбився, коси заколосилися. Пора! Один жених припхався з букетом польових квітів. Катря вигнала у заший. Ото бовдур! Квіти зірвав! Хіба такий уміє любити!? Потім чорновусий був — співав як боженька! Теліпався за нею 8 років, а тоді заміж покликав. Катря не проти, тільки своєї — «буду Художником!». А того як підкине: «Такого я не бачив! Щоб баба — художник! Чи ви здуріли!?!». «...Хотілось піти у поле, зчепити руки на голові — і не плакати, а вовком вити!». А від одного дременула аж у Канів, на могилу Шевченка. З сусіднього села прибився. Нахабний! Мати з батьком випихають за нього, а Катрю плющить. Ото й мотнулася до друга. Така осяяна звідти вернулася: «Буду, буду Художником!».

Потім запала на Лося (так у селі його прозвали) — примітивний, але дужий. Задавалося, що «захистить від усякої життєвої незгоди». Глузував з неї за «те мазюкання». Ото й спровадила.

Пізня осінь. Катря у сорочці біжить до річки. Топитися не хотіла, жити хотіла! Та матір надумала полякати. Зайшла по пояс у холоднючу річку: «Або малюю коли хочу, або втоплюся!». І мати здається: «Катрю, вернися, бо піду за тобою. Малюй досхо-

чу, хай ти скажишся!». Перемогла, однак назавжди застудила ноги.

Ця предивна жінка як мантру повторює: «Буду Художником!». І як кінь у шорах йде до своєї цілі. В'яже пензлі з котячого хвоста, вичавлює фарби з кропиви, буряка. Творить! Якось рішається заявити про себе популярній співачці. Листа з клаптиком намальованої калини підписує просто: «Київ. Академічний театр. Оксані Петрусенко». Співачка вражена і ставить «на вуха» всіх творців.

І ось, у Полтаві, відкривається перша виставка Катерини Білокур — із 11 картин. Нарешті її назвали Художником! Потім Париж, де оніміли від «Цар-Колоса», «Берізки» та «Колгоспного поля». Прийняли до Спільки художників України. А у неї, як у всіх селян тоді, «даже паспорта немає». Творчість мегаталановитої Катрі Білокур подають світові як «роботи щасливої колгоспниці з села Богданівки». «Обіщають звання народного художника й гроші. А я радію, що буде багато фарб. А гроші роздам рідним, щоб не дорікали».

Та нічого у неї не було. Велика у мистецтві, але тютхійка у житті. Усі нею помикають. А Катря нюні розпускає й не відстоює себе ніяк: ні фарб, ні полотна, ні дров, ні нормальної їжі. Закутана щозими на руки хукає, а на ногах пальці примерзають. Ото так виводила ті божественні квіти! Катрю просили намалювати портрет сталіна. Якби сподобався — було б у неї усе. Та Білокур відмовилася.

До лікарні, де Катерина Василівна й померла, привезли у брудній сорочці. Медсестри називали її просто «баба!», а вона ж Народний Художник України, вона ж геніальна.

Одержима, вперта, як віслук, затуркана, вірна собі, самотня. Такою була справжня Катерина Білокур. Про це у школі не розкажуть. Я ж ціпенію перед її картинами.

КАТЕРИНА БІЛОКУР (7 грудня 1900 р. — 10 червня 1961 р.) — українська художниця жанру наївного мистецтва, майстриня народного декоративного живопису. Входить до переліку найвідоміших жінок давньої та сучасної України.

КЛАКА, ТОЛОКА, ЧЕРГА, СУПРЯГА: ГУРТОВА РОБОТА В УКРАЇНСЬКІЙ ТРАДИЦІЇ

Іванна Стеф'юк, кураторка етнографічного проєкту «Спадщина» Буковинського центру культури і мистецтва, кандидатка філологічних наук, письменниця

Якщо ми говоримо про традиційний побут селянина XIX—XX ст., передусім маємо на увазі почергову зміну видів трудової діяльності, адже робота — визначальна складова способу життя людини. І якщо спробувати покласифікувати, з якими видами робіт традиційно мала справу людина упродовж свого віку, то передусім виокремимо щоденну працю (догляд за худобою, робота в полі, прибирання, приготування їжі), найману чи кріпосну працю (наприклад, робота на пана) і добровільну колективну працю. У цій невеличкій етнографічній розвідці зупинюся на третьому виді робіт.

Колективна праця та відпочинок гуцулів на світлинах чеського фотографа Рудольфа Гульки.

На Буковині, як і в Україні загалом, добровільне об'єднання заради виконання великого обсягу робіт має кілька видів. Громада об'єднувала свої трудові ресурси для таких видів робіт, які одній родині не під силу чи займуть увесь її час (мастити хату, дерти пір'я, «брати збіжжя», «лупити курудзи»). Саме слово «клака» — молдавського походження, і в одних населених пунктах це абсолютний синонім до слова «толока», а в інших клакою називають жіночі толоки, т.б. коли жінки сходяться дерти коноплі, дерти пір'я, виготовляти свічки, вибілювати полотно тощо.

Мета таких об'єднань зусиль може бути двоякою: морально-етична — тип сусідської, громадської взаємодопомоги, який засвідчує згуртованість; практична — людина, йдучи на толоку, «заробляла поміч» і собі.

Для щоденної роботи (прибирання житла, догляд за худобою) господарі не об'єднувалися,

натомість сходилися громадою для таких видів робіт, які треба або гуртом робити, або наймати фахівців і платити їм. Наприклад, будівельна толока «мастити хату» була дуже ефективною — дозволяла родині звести житло, витратившись тільки на будівельні матеріали й урочисту трапезу для робітників. Це немало, але значно дешевше, ніж наймати бригаду і платити їй за поденну роботу.

Окрім того, мав місце і психологічно-обрядовий момент: спільне замішування глини супроводжувалося піснями, «босими танцями» в глині та спільним трапезуванням. Тобто спільно працюючи, громада спільно і відпочиває, подекуди наймаючи навіть музики для підбивання підсумків толоки — «аби хата була веселою».

Будівельні толоки на початку ХХ ст. більше були поширеними на рівнинній частині Буковини. У гірській же місцевості, де хати зводилися зі зруба, для зведення житла частіше запрошували майстрів. Причому головний майстер стає і центральною особою кількох обрядів на його честь — після закінчення зведення житла господарю головному будівничому «миє руки» — символічно зливає воду, кидає на руки рушник, та, окрім домовленої оплати, обдаровує ліжником і могоричем. До нині горяни остерігаються обманути майстра, який «кладає хату» і не доплатити йому. Вважається, що ображений майстер не виконає очисний обряд над зведеним житлом («покладе зарубку»), і тоді життя у цьому домі не буде. Уже літературну інтерпретацію даного вірування можемо читати у містичних оповіданнях братів Капранових («Кобзар 2000») та у повісті «Близиця» мого авторства.

Що стосується толоки, то на неї, як і на свято, господарі за-

Колективна праця та відпочинок гуцулів на світлинах чеського фотографа Рудольфа Гульки.

прошували. І запрошені приходили до роботи у святковому вбранні, а вже у господарів переодягалися. Це пояснюється тим, що після толоки, як правило, накривався щедрий обід зі співами і музикою, подекуди — танцями. І в одязі, наприклад, від місіння глини, робітникам було би незручно сидіти за столом і веселитися. Є й толоки, де переодягати немає потреби, адже ризик забруднитися — мінімальний («лупити курудзи», «дерти піре» та ін.)

Наближеними до толоки є колективне випасання худоби («черга»). Назва походить від того, що власники худоби на певному кутку села об'єднуються, а далі чергуються — випаса-

ють по одному всю громадську маржину. На противагу цьому є традиція полонинської практики, де громада віддає свою худобу найнятим пастухам, котрі доглядають за тваринами увесь сезон на полонині і не чергуються.

Деякі толоки — ми б їх назвали «термінові» — виникають тоді, коли комусь із громади невідкладно потрібно допомогти в екстремальній ситуації: відбудувати хату після пожежі чи паводку, наприклад. Також широко практикувалася допомога (безплатна і така, що не потребувала відробітку) вдовам і сиротам. За народною мораллю, соромом для сусідів є біда вдови, чия хата валиться,

Колгоспна толока на Покутті. Джерело: <https://nz.lviv.ua/archiv/2018-1/24.pdf>

чи урожай якої пропадає на полі, бо вдова не має сил його зібрати.

Наближеними до клак є вечорниці, адже коли в одній хаті збирається молодіжна громада, то молодь не тільки співає і танцює, але й разом працює: або господиня розподіляє роботу між учасниками, або кожен на вечорниці приносить свою роботу.

На зміну толокам у ХХ ст. все частіше приходиться практика поденної плати праці — «дёнєнка». Цей період, коли в господі працює наймана бригада, ґазди називають «маю майстрів». Господарі можуть частувати майстрів, а можуть і ні. Такі відносини належить до платних, а отже корелюється на договірній основі.

Ще один цікавий тип відносин — супряга (об'єднання реманентом, трудовими ресурсами заради спільного ведення господарства). Якщо в одного господаря, наприклад, є пара коней, а в іншого — плуг, вони консолідуєть свої сили і разом по черзі обробляють свої ділянки. У романі Іллі Киріяка «Сини землі» (про перше покоління еміґрації до Канади), супряга є чи не ключовим важелем становлення громади. Адже, вирушаючи за океан, господарі не мали змоги взяти з собою весь свій реманент чи тим більше худобу. Тому вони об'єднували свої ресурси, а згодом на «складчину» купували молотарки та іншу техніку, і в такий спосіб спільними зусиллями обробляли землю. Супряга могла розриватися, якщо її учасники незадоволені ефективністю. Наприклад, хтось один не платить внески на закупівлю спільної техніки, або у когось із господарів коні сильніші, а в когось — слабші тощо.

У сучасних громадах популярними є екологічні толоки — сезонне прибирання спільних громадських територій (лісосмуг, парків і скверів, цвинтарів). У радянські часи такий вид робіт називали «суботником», подекуди ця назва збереглася і досі.

Один із найцікавіших сучасних фестивалів — «Крутий заміс» у с. Мельники Чигиринського р-ну дуже цікаво популяризує колективну працю і засвідчує її ефективність.

Ось фрагмент репортажу звідти. «Чоловік у жовтій футболці з написом «Крутий заміс» вже досить довго крутиться біля дерев'яної хатини, замість стін у якої лише дерев'яна основа. Саме на цю основу і будуть ліпити глину з соломною, творячи традиційну українську хату. Сам чоловік — Олександр Шнайдер — приїхав з Києва, він вже брав участь

в толоці минулого року, тому знає, що вдягатися сюди треба якнайгірше, бо глина буде й у волоссі, і на голові. А ще до такого прадавнього діла потрібно підходити обережно, без прикрас на руках чи голові. Чоловік показує на глиняну хату, зроблену торік, біля якої постійно фотографуються люди: “Пригадую, торік була толока, то одна пані так захопилася, так кидала глину на стіни, що аж пожбурила туди дорогий перстень. Але ж чому ви думаєте все це називається «Крутим замісом»? Бо заміс тут такий крутий і того персня з тієї хати вже не виколупаєш, — сміється чоловік”. Разом з чотирма однодумцями він формує команду, долучається ще декілька команд і на швидкість вони починають обмазувати стіни глиною. Але потім команда, яка першою обмазала свою стіну, не кидає роботу, а допомагає іншим командам. І долучаються до справи як діти, так і старші, бо така толока чи не головне дійство «Крутого замісу». Згодом хата стане частиною етнографічного комплексу Музею ремесел. Усі учасники толоки отримали відзнаки та нагороди за участь в такому конкурсі. До речі, опісля всього дісталася й головному натхненнику фестивалю — Юрію Романчі, якого щедро скупали в глині». А «купання у глині» господарів — це давня традиція для України, що має жартівливий характер.

Про клаки, толоки, черги, супряги говоримо одночасно і як про історичні традиції, і як про частину сучасного сільського побуту. Адже вони десь відійшли у минуле і стали приємним спомином, а десь залишилися невіддільною частиною життя громади і багато в чому є запорукою успіху.

На фестивалі «Крутий заміс»

Ihor Magun, MD, FACP

This past year has not been easy; neither have the previous years. Nonetheless, we should all remember that the precious moments in our lives should never be taken for granted, no matter which cards the world and fate deal us.

In good times and in bad, we frequently forget to acknowledge just how lucky we really are. Among other things, we should be thankful that we live in a free country. It may not be a perfect country, but we should all be proud to call it our home.

If you and your loved ones are healthy, there is truly much to be thankful for. Some of us tend to abandon or simply forget to acknowledge this gift. This is a universal trait, and we all fall into this mode from time to time, sometimes for no reason and sometimes because of circumstances. These days, for example, it seems that not a day goes by without bad news. Whether it be personal or global, this can instantly change our state of mind. When this happens, remind yourself that most days are good. Make it a habit to look for this good. As you develop your capacity to see all the good each day offers, you will have the power to flip a bad day on its head and brighten your life.

We Are So Lucky

Take this to the next level by brightening other lives as well. Be kind, friendly, and considerate every day. It goes beyond being nice. The truly meaningful aspect of this is how you choose to show empathy and kindness. Kindness means being caring, compassionate, and selfless. The ways to show this are endless, and most do not require much effort. For example, call a friend or relative just to say hello and that you are thinking of them. If you know someone who is ill or undergoing chemotherapy or dealing with some personal or family crisis, let that person know you are there to support him or her.

We all know and understand kindness when we can feel it. When we offer a smile, a kind word, or an unexpected surprise to someone, both the giver and the receiver share that special warm feeling that kindness brings out.

One important component that helps improve health is often forgotten because it cannot be measured directly. This component is gratitude, a word derived from the Latin root *gratia*, meaning grace, graciousness, or gratefulness. In connection with this, it is also important to remember that we humans are social animals who crave relationships that make us feel appreciated. By starting each day with a focus on being grateful, you enable and optimize a mindset that supports this inherent human desire for strong relationships. Having high-quality social bonds is critical to a healthy life.

I would like to extend blessings for a wonderful Christmas filled with humor, happiness, and health. As the year ends and the new year begins, I hope you increase your acts of kindness and gratitude and enjoy the lucky life we truly have.

Доктор Марія Галина Єфремова

83-й Відділ США, Нью Йорк

З великим смутком повідомляємо, що наша членкиня — улюблена та шанована лікарка українського нижнього Мангеттену, св. п. д-р Марія Галина Єфремова відійшла у вічність 21 лютого 2022 р. в Нью Йорку.

Похоронні богослужіння відбулися 3 березня в Українському Православному Катедральному Соборі Святого Володимира. Їх очолили настоятель Катедри Митрофорний Протоієрей о. Володимир Музичка та настоятель Української Православної Церкви Всіх Святих о. Віталій Павликівський. Тіло покійної спочило на українському цвинтарі Андрія Первозванного у Савт Бавнд Бруці, Н. Дж. Св. п. д-р Марія Галина Єфремова народилася 8 квітня, 1946 р. у м. Регенсбург (Німеччина) в патріотичній українській родині Галини (з дому Корчинська) та Миколи Єфремова. Родина емігрувала до США у 1951 р. У 1962 р. передчасно помер її батько проф. Микола Єфремов — мінералог і геолог. Мати Галина завершила студії педагогіки та філософії у Львівському університеті, а у 1960 р. здобула спеціальність бібліотекознавця при Колумбійському університеті в Нью Йорку. Коли вийшла на пенсію, то, як старший науковий співробітник Української Вільної Академії Наук, допомагала завідувати бібліотекою та готувала «Новини з Академії».

Св. п. Марія була лікарем-терапевтом з внутрішніх хвороб. Вона закінчила Брюссельський вільний університет і нострифікувала свій лікарський диплом у США. Згодом відкрила та довгі роки провадила приватну лікарську практику в середньому Мангеттені у Грамерсі-Парку (Gramasy Park), потім — у Китайському містечку (China Town), а згодом — в Українському селі (Ukrainian Village) і була пов'язана з лікарнею Mount Sinai Beth Israel. Знала чотири мови.

Св. п. Марія діагностувала та лікувала широкий спектр захворювань у дорослих і була дуже турботлива та уважна. Пацієнти її любили за професіоналізм, за прихильне ставлення та здатність вислухати й почути, за вміння діагностувати складні хвороби та бажання допомогти у розв'язанні їхніх проблем. Для багатьох вона була єдиною лікаркою, котра могла їм допомогти. До неї в потребі дзвонили у різний час, бо «тримала свої двері відкритими» завжди і для всіх — незалежно від рівня їхнього забезпечення та страхового статусу. За свою працю та уважне ставлення до пацієнтів покійна отримала не одну нагороду, серед яких прикінцеву Web MD Preferred Provider Award.

Крім численних професійних обов'язків покійна також з приємністю приймала у себе молодих людей, серед яких — друзі її синів. Не раз говорила з гумором, що її хата — то «рукавичка» з однойменної казки, до якої молодь любила приходити і, якщо потрібно, отримувати необхідну консультацію заради здорового життя.

У 40-й день відходу у засвіти св. п. Марії після панахиди присутні взяли участь у поминках, де згадували покійну та мали нагоду поділитися своїми цікавими споминами про неї, про її доброту, щирість і відчуття гумору. А найстарший в Америці «Хор Церкви Преображення», що належить до заснованої в 1848 р. єпископальної Церкви Преображення Господнього (наймолодший син св. п. Марії також співав у ньому) виконав молитву до Діви Марії «Ave Maria». Парафіяни цієї Церкви з вдячністю згадували, що св. п. Марія ніколи не відмовляла їм у допомозі і як лікар, і як парафіянка.

Д-р Марія Єфремова була улюбленим лікарем і її відсутність ще довго буде відчувати вся наша громада та наш 83-й Відділ США, до якого вона належала з 2011 року.

Покійна залишила у глибокому смутку археолога Миколу Євремова-Кендала з дружиною Джезмін Кан, науковця біоінформатики Святослава Євремова-Кендала з дружиною Ларен Фокс і внуком Ноа, а також Володимира Михайла Євремова-Кендала.

Вічна їй Пам'ять!

Благодійність

Датки на Український музей у Нью-Йорку. 1:34; 2:34.
 Допомога жертвам війни Гідності. 1:25; 2:8; 3:18; 4:22.
 Загальний фонд та інші. 1:25; 2:8; 3:18; 6:6; 8:8.
 Кисень для життя. 3:18.
 Пресовий фонд. 1:25; 2:8; 3:18; 4:22; 6:6; 8:8.
 «Простір надії». 2:8.
 Стипендійна Акція США. 1:24; 2:20; 3:18; 4:22; 5:22; 6:6;
 7:15; 8:14.
 Суспільна опіка. 1:25; 2:8.
 Фонд бабусь. 1:25; 2:8; 3:18; 8:8.
 Фонд жертв Голодомору. 4:22.
 Фонд допомоги сиротам. 1:25; 2:8; 3:18; 4:22; 6:6; 8:8.
 Фонд Духовного відродження України. 3:18.

Благодійність повертається вдячністю

Назар Збіглей. Дитячий біль відгукується у серцях союзників. 6:20.

Видатні постаті минулого й сучасності

Галина Темник. Шевченко українка на Майдані української свободи. 4:32.
Лариса Бондар. Відлуння. Штрих до взаємин Івана Франка та Лесі Українки. 1:28.
 Лев Голінатий. Пластун з гуртка Івана Чмоли. 4:18.
Людмила Шостацька. Поема Оксані Лятуринській. 1:23.
Оксана Бризгун-Соколик. Зустрічі з Атеною Пашко. У рік 90-річчя від дня народження та 10-річчя відходу у Вічність. 3:28.
Оксана Бризгун-Соколик. Доктор Наталія Пазуняк і СФУЖО. 6:24.

Війна в Україні

Аліна Акуленко. Життя у війну. 6:8.
Валентина Матвіїв. Матері війна. 3:12.
Валентина Матвіїв. «Я буду собі укриття, де б сховатись могла від горя...» 3:10.
Володимир Сергіїчук. Україна повертає світові гідність. 6:30.
Дарина Сухоніс-Табачка. Пече розстріляна душа. 6:7.
Ксенія Білаш. Півник як симптом: колективна пам'ять від авангарду до ЧАЕС. 4:8.
Ляриса Зелік. Переплелось минуле з сьогоднішнім. Історія повторюється... 3:13.
Марія Фуртак. Підтримуємо тих, хто у скруті. 5:8.
Надія Красоткіна. Весна не знає, що іде війна. 2:3.
Оксана Максимішин-Корабель. Біженка. 4:10.
 Українські жінки-воїни: Наталка Борисовська. 3:8.
Юлія Бережко-Камінська. «Не питаєте, людоньки, звідки я...» 5:17.

Вісті з Головної Управи США

Заява США щодо звірств, розкритих в Україні: Зупинити геноцид Росії проти України. 3:7.
Наталія Павленко. Слово голови США. 1:3; 2:3; 3:3; 4:3; 5:3; 6:3; 7:3; 8:3.
 Національні ініціативи США 2022. 1:10.
Оксана Пясецька. Звернення до всіх відділів! Унікальна можливість організувати особливі культурні заходи. 5:30.
 Оксану Коник обрано головою Округу Нью-Джерсі. 5:23.
Орися Сорока. Проект «Духовне відродження України» — успіхи та плани. 2:14.
Орися Сорока. Річне засідання Головної Управи Проекти США 2022. 1:6.
 США вітає нову вільну членкиню. 1:4.
 США створює посаду координатора з комунікацій. 3:6.
 США. Травень 2022 року. 5:18.
 Щедрі пожертви для українських лікарень. 2:10.
 Як США допомагає Україні. 2: 6.

Вісті зі СФУЖО

Маріянна Заяць. Річні наради Світової Федерації Українських Жіночих Організацій. 1:26.
 Україна: спадок травми, покоління війни, майбутнє надії. Заява Світової Федерації Українських Жіночих Організацій щодо ситуації в Україні. 2:4.

Виправлення, уточнення: 5:6.

Діяльність відділів США

1-й Відділ. *Сумея Денисюк.* Вінкоплетіння на Івана Купала у Почесному 1-му Відділі США Округу Нью-Йорк. 6:14.
30-й Відділ. *Надя Літєлло.* «Старий Рік минає, Новий наступає...» 2:21.
56-й Відділ. *Віра Боднарук.* Вшанування пам'яті жертв Голодомору на Флориді. 8:5.
64-й Відділ. *Валентина Шемчук, Ірена Григорович.* Благодійність — поза часом і не знає кордонів. 7:28.
67-й Відділ. *Ірина Бучковська.* Загальні Збори 67-го Відділу. 1:15.
108-й Відділ. *Марія Антонишин.* 108-й Відділ відзначає своє 50-річчя. 1:18.
111-й Відділ. *Оля Старов.* Загальні збори 111-го Відділу США. 7:34.
140-й Відділ. *Анастасія Радюшина.* Допомогти кожному, хто має потреби. Як союзники 140-го Відділу втілюють свою мрію. 1:20.

Діяльність округ США

Округа Детройт США. *Наталія Шморон.* Вечір пам'яті жертв Голодомору. 1:16.
Округа Нью-Йорк США. *Олена Немелівська.* Засвічення ялинки в Окрузі Нью-Йорк. 1:12.
Округа Філадельфія США. *Ірина Бучковська.* З'їзд Округи Філадельфія. 1:14.

Культура, духовність

Алла Швець. «Провісник нового духу серед українських жінок». 135 років альманахові «Перший вінок». 7:14.
Анна Андреева. Початок жіночої емансипації та причетність до неї українських радикалів. 3:16.
Іванна Олещук (Стеф'юк). Вулиця переселенська. 6:11.
Іванна Стеф'юк. Клака, толока, черга, супруга: гуртова робота в українській традиції. 8:28.
Іванна Олещук (Стеф'юк). Такий різний Великдень: кілька етнографічних спостережень в історичному зрізі. 2:22.
Леся Літвішко. Загублені у світах. Лист-звернення до українських спільнот США. 1:32.
Ляриса Зелік. Різдвяний спомин. 8:17.
 Наша слава. Лист українського Січового Стрільця Костянтина Третяка (6 січня 1916 р.) 4:15.
Ольга Антонюк, Ольга Бойко. Музей Лесі Українки в Колодязному. 2:12.
Стефанія Гулик-Гнатенко. Дисидентський рух. «Справа Добоша». 3:26.

Листи до редакції: 5:6.

Наша сучасниця

Тіна Пересунько. Вона зберігає унікальну Україну навколо себе і в собі: Любов Волинець. 3:20.

Наша обкладинка

Частина Алеї Героїв Небесної Сотні у Києві на честь активістів Євромайдану, що загинули під час Революції гідності у лютому 2014 р. 1:1.
 Марш Єдності у Львові 19 лютого 2022 року — за п'ять днів до вторгнення Росії в Україну. 2:1.
 Допоможіть Україні, підтримавши гуманітарну ініціативу США. 2:40.
 Українська жінка-воїн Наталка Борисовська. 3:1.
 Фото від Stasia04 / Dreamstime.com. 4:1.
 Україна захищає свій суверенітет і відстоює право на своє існування. 5:1.
 Діти малюють мурал «Україна: історія солідарності» на будівлі Citizens Bank в Іст-Віллідж у Нью-Йорку. 6:1.
 Фрагмент скульптурної композиції Меморіалу жертв Голодомору 1932—1933 рр. (автор Олександр Рідний), спорудженого у Харкові у 2008 р. 7:1.
 Фото від Orest Lyzhechka / Dreamstime.com. 8:1; 8:40.

Вітання з Різдвяними святами. 8:40.

Наше життя

Коментар від редакції. 2:6.
 Підтримуйте «Наше життя»! 7:40.
 Випуски і терміни 2023. 8:4.

Наше харчування.

Іванка Міліянчук. Торт «Яблуковий» (Мамці). 5:38.
Ізидора Косач-Борисова. «Лизаветин борщ» родини Косачів. 1:38.
Лариса Тополя. Переписи онлайн-ресторану «Непораховани з 1932», який відкрито у пам'ять жертв Голодомору. 7:38.
Людмила Барчук. Київський торт. 4:38.
Маріанна Душар. Великодня паска бакалійова. 2:38.
Маріанна Душар. Яворівський пиріг. 6:38.
Тамара Кучерова. Вишневий струдель — різдвяна випічка Поділля. 8:38.
Юлія Стець-Грещук. Торт «Чорнобривці». 3:38.

Нашим дітям

Оповідання, казки:
Вікторія Солтис-Доан. Мамині пташенята. 3:36.
Зиновій Квіт. Казка про українську мову. 1:36.
 Казка-притча про мир у всьому світі. 6:34.
 Мир на планеті Земля. За мотивами казки від сім'ї *Поліни Приходько.* 4:36.
Надія Красоткіна. Казка про книжку. 2:36.
Сумєя Денисюк. Бабусина торбинка. 7:36.
Сумєя Денисюк. Літні канікули Митька. 5:36.
Вірші:
Володимир Слепцов. Бабусина вишиванка. 3:37.
Володимир Слепцов. Я прагну миру. 4:37.
Людмила Горова. Не бійся, дитино. 6:35.
Марія Зубрій. Лист до святого Миколая. 8:32.
Олександр Олесь. Не сумуй, дитино. 5:37.
Руслана Дудич. Миколай. 8:32.
Загадки, завдання, вікторини:
 Хрестівка про мрію українців. 6:35.
 Хрестівка «Святий Миколай». 8:33.

Некрологи

Віра Андрушків. 3:24.
Звенислава (Дзвінка) Мартюк Захарчук. 2: 32.
Марія Галина Єфремова. 8:27.
Марія Слевінські. 1:23.
Оксана Роздольська. 6:27.
Оля Цегельська. 4:31.

Поезії

Василь Стус. Перед тобою незбагнений світ... 4:19.
Іван Низовий. До всього маю ще дванадцять справ. 8:22.
Наталія Слободян-Байдюк. Великдень. 2:25.
Тетяна МакКой. Знак зими. 6:25.

Показчик статей — 2022. 8:34.**Розвідки. Публікації**

Наталія Слободян-Байдюк. Задрушні дні. 6:28.

Спогади про союзянок

У пам'ять про Віру Андрушків. 5:6.

Стипендійна Акція США

Анна Андреева. Вдячність Союзу Українок Америки. 3:17.

Український музей в Нью Йорку

Людмила Рабій. Українському Музею в Нью Йорку — 45 років! 5:32.

Цей день в історії

Аліна Акуленко. День народження філософа Григорія Сковороди. 8:25.
Валентина Матвіїв. Ступаючи Алесю Героїв. (До Дня Героїв Небесної Сотні). 1:5.
Василь Стус (6 січня 1938 р. — 4 вересня 1985 р.) 4:19.
Наталія Соневицька. Про Тата і його безмежну любов. (До Дня батька.) 4:13.
Олена Новак-Зінченко. Предивна жінка Катерина Білокур. 8:26.
Руслан Горовий. Твій вибір. (На вшанування жертв Голодомору.) 7:7.
 Свята Трійця. 4:11.
Сніжана Ткачик. «Торуй свій шлях — той, що твоїм назвався...» (До річниці від дня народження Катерини Білокур.) 3:32.
Тайса Голіната Богданська. Весілля лялі Дарусі. (До Дня батька.) 4:16.

Art and Culture (see also The Ukrainian Museum)

The Bandura: Our Music Is Our Strength (O. Rodak) 8:13
 Calling All Branches! Unique Opportunity to Host a Special Cultural Event (O. Piasecky) 5:30
 Emma Andijewska: The Language of Dreams 6:40
 The Ukrainian Museum: 2023 Preview — Nikifor 8:24

Books and Poetry

“My Pysanka” (M. Hordynskyj Holian) 2:25
 “Operation Payback”: Soviet Disinformation and the Ukrainian Diaspora (I. Sawchyn-Doll) 2:18

Chornobyl

What Do We Know from KGB Documents about the Chornobyl Disaster? (A. Kohut) 2:31

Covers (see also Holodomor; War in Ukraine)

Children Painting the Ukraine: A History in Solidarity Mural 6:1
 “Heavenly Hundred” Memorial in Kyiv 1:1
 Holodomor Memorial in Kharkiv, Ukraine 7:1
 March of Unity in Lviv, February 19, 2022 2:1
 Ukraine on the Battlefield 5:1
 Ukrainian Father-Soldier 4:1
 Ukrainian Warrior Natalka Borysovska 3:1

Health

For Your Eyes Only (I. Magun) 6:33
 GERD or Acid Reflux? (I. Magun) 1:33
 Immunizations, Vaccinations, Boosters — Oh, My! (I. Magun) 7:35
 Maximizing Coping Mechanisms (I. Magun) 2:33
 Meditation (I. Magun) 3:35
 The Pursuit of Happiness (I. Magun) 4:35
 Resilience (I. Magun) 5:35
 We Are So Lucky (I. Magun) 8:31

Holodomor

Branch 75 Sponsors Presentation on Holodomor and Russia's Current Genocidal War on Ukraine (R. Hadzewycz) 8:14
 Gareth Jones Is Honored by the Welsh Parliament (O. Lodziuk Krywulych) 5:26
 The Holodomor as Genocide (K. Hook) 7:4
 Holodomor Memorial in Kharkiv, Ukraine 7:1

In Memoriam

Olga Horodecky 7:27
 Ulana Romaniv 6:26

Our Life

2022 Subject Index 8:34
 2023 Issues & Deadlines 8:5
 Letters to the Editor 1:4, 2:8, 4:23
 A Note from the Editors 2:6
 Our Life Press Fund Appeal 7:40

Social Welfare

About Our Orphans in Ukraine ... (O. Hrycak) 3:14
 Our Collaborators in Ukraine (O. Hrycak) 4:25
 UNWLA Supports At-Risk Children in Ukraine (O. Hrycak) 7:12

The Ukrainian Museum

45th Anniversary: Save the Date 1:40
 2023 Preview — Nikifor 8:24
 Director (search) 1:35
 Donations 1:34, 2:34
 Emma Andijewska: The Language of Dreams 6:40
 Impact Damage 7:19
 Olena Zelenska, First Lady of Ukraine, Visits The Ukrainian Museum 7:18
 Ukrainian Museum Welcomes New Director 5:34

UNWLA Branches and Regional Councils

Branch 56 Holds Annual Meeting (P. Zalisko) 2:17

SUBJECT INDEX – 2022

- Branch 56 Honors Two Departing Members (P. Zalisko) 5:31
Branch 56 Shares Ukrainian Culture with Southwest Florida (P. Zalisko) 4:24
Branch 75 Sponsors Presentation on Holodomor and Russia's Current Genocidal War on Ukraine (R. Hadzewycz) 8:14
Branch 88 Raises Funds for Medical Supplies for Ukraine (P. Sawchak) 4:7
Branch 88 Takes Part in Fundraiser for Ukraine (P. Sawchak) 8:16
Branch 118 Partners with Slavic Alliance of Greater Houston to Support Ukraine (M. Noukas) 8:18
Branch Donations Fund \$18 Million Worth of Critical Medical Devices to Treat Injured in Ukraine (O. Krupa) 6:4
Every Little Bit Helps (M. Szczawinsky Crans) 6:16
Letters of Love and Hope Thanks to Project Colorado Cares 7:30
New Branch 144 in Cincinnati Off to a Busy Start (C. Zawadziwskyi McDaniel) 6:12
New Hampshire MAL Helps Raise Funds for Humanitarian Aid to Ukraine 7:31
Philadelphia Regional Council: Sharing Our Love at Easter (P. Sawchak) 5:31
Soyuzianky across the Country Raise Funds for UNWLA Humanitarian Relief 5:9
Together, We Can Do This (P. Zalisko) 7:32
UNWLA Launches Innovative Training Program (I. Sawchyn Doll) 4:28
UNWLA Members across the U.S. Celebrate Ukrainian Independence Day 7:20
The Year in Review: Highlights from the 2021 Annual Branch Report (N. Pawlenko, R. Sheverack) 5:20
- UNWLA Donations** 1:25, 2:8, 3:19, 4:22, 6:6, 8:4
Donations to Oxygen for Life 2:11
Humanitarian Aid for Ukraine 3:19
New York Jets Donate \$100,000 to UNWLA 5:8
Pediatric Burn Victims 3:18
- UNWLA Leadership & Organization**
A Changing of the Guard 2:9
Oksana Konyk Elected President of New Jersey Regional Council 5:23
UNWLA Creates Communications Coordinator Position 3:6
UNWLA Welcomes New Officer-at-Large Tatyana Tymkiw 1:4
- UNWLA Membership and New Members**
Welcome to Our New Members! 4:23, 6:5
- UNWLA President**
Reflections from the President (N. Pawlenko) 1:3, 2:3, 3:3, 4:3, 5:3, 6:3, 7:3, 8:3
- UNWLA Projects** (see also UNWLA: War in Ukraine)
How You Can Advocate for Ukraine 5:25
UNWLA Launches New Advocacy Committee (M. Tretiak) 5:24
UNWLA Launches New Fundraising Committee (O. Lodziuk) 6:18
UNWLA National Initiatives 2022 1:11
UNWLA Projects 1:6
UNWLA Welcomed Ukraine Global Scholars as Summer Interns 2022 (A. Zhurbenko) 7:10
- UNWLA Scholarship Program**
Donations 1:24, 2:20, 3:18, 4:22, 5:22, 6:6, 7:15, 8:12
UNWLA Scholarship Program Celebrates 55 Years (A. Krawczuk) 8:8
- UNWLA: War in Ukraine** (see also War in Ukraine)
6 Ways You Can Help Ukraine 4:40
A Note from the Editors 2:6
Appeal for Donations 2:40
Branch 88 Raises Funds for Medical Supplies for Ukraine (P. Sawchak) 4:7
Branch 88 Takes Part in Fundraiser for Ukraine (P. Sawchak) 8:16
Branch 118 Partners with Slavic Alliance of Greater Houston to Support Ukraine (M. Noukas) 8:18
Branch Donations Fund \$18 Million Worth of Critical Medical Devices to Treat Injured in Ukraine (O. Krupa) 6:4
Children Painting the Ukraine: A History in Solidarity Mural 6:1
Every Little Bit Helps (M. Szczawinsky Crans) 6:16
Generous Donations Support Ukrainian Hospitals in Need 2:10
How the UNWLA Is Helping Ukraine 2:6, 3:4, 4:4
How You Can Help 3:40
How You Can Make a Difference This Summer 5:40
Humanitarian Aid for Ukraine 3:19
Japanese Community in NYC Stands in Solidarity with the People of Ukraine 5:15
Kiwans Club of Martin County, FL, Partners with UNWLA to Send Hand-Made Cards and Letters to Children in Ukraine (J. Carson, D. Young) 5:14
Letters of Love and Hope Thanks to Project Colorado Cares 7:30
New Hampshire MAL Helps Raise Funds for Humanitarian Aid to Ukraine 7:31
New York Jets Donate \$100,000 to UNWLA 5:8
Soyuzianky across the Country Raise Funds for UNWLA Humanitarian Relief 5:9
Together, We Can Do This (P. Zalisko) 7:32
Ukrainian Women and the War: UNWLA Meets with U.S. Department of State 7:23
UNWLA Continues to Support Ukraine with Critical Humanitarian Aid (A. Zhurbenko) 5:7
The UNWLA Is "Keeping Ukraine Warm" This Winter 8:6
UNWLA Statement Regarding the Recent Atrocities Uncovered in Ukraine 3:7
We Are All Ukrainian (O. Piaseckyj) 5:16
- UNWLA Women**
Dido's Letter (M. Tretiak) 4:14
Flower Talk (M. Zielyk) 2:26
Maria Bojduj: 100 and Going Strong (P. Zalisko, A. Macielinski) 3:22
The Most Generous Gift of All (M. Zielyk) 8:20
My Campaign Journey (K. Chelak) 2:28
Of Pancakes & War (M. Zielyk) 4:20
Olga's Odyssey (A. Horodecky) 3:23
Olga's Odyssey Is a Winner! (4:31)
The Power of Advocacy (A. Brodycz Salemme) 7:8
Tamara Denysenko Named New York State Woman of Distinction 6:23
The Trauma of War: A Personal Reflection on How War Affects the Very Young (K. Olesnycka Kuzmycz) 7:16
UNWLA Member Debuts New Feature Film: *Return Sasyk to the Sea* 4:30
- War in Ukraine** (see also UNWLA: War in Ukraine)
Fathers at War 4:12
"Heavenly Hundred" Memorial in Kyiv 1:1
Lisa Prytula on Medical Relief for Displaced Ukrainians (A. Zhurbenko) 5:12
March of Unity in Lviv, February 19, 2022 2:1
The Trauma of War: A Personal Reflection on How War Affects the Very Young (K. Olesnycka Kuzmycz) 7:16
Ukraine on the Battlefield 5:1
Ukrainian Father-Soldier 4:1
Ukrainian Warrior Natalka Borysovska 3:1
WFUWO Statement – Ukraine: Legacy of Trauma, Generations of War, Future of Hope 2:4
- Women in Our World**
Lesya's Story (M. Kvit-Flynn) 7:24
- World Federation of Ukrainian Women's Organizations**
Ukraine: Legacy of Trauma, Generations of War, Future of Hope 2:4

НАШИМ ДІТЯМ

МИКОЛАЙ

Вірш Руслани Дудич

Вечір в хату заглядає,
Надворі сніжок рипить,
Виглядають Миколая
Всі малята у цю мить.

Чути дзвоники веселі,
Ангеляток милий спів,
Миколай іде в оселі,
Щоб вітати дїтлахів.

І коли поснуть малята,
Сон на очі набреде,
Миколай прийде у хату,
Подарунки принесе.

Ні про кого не забуде
І нікого не мине,
Ну а хто нечемним буде,
Тому різку покладе.

І отак Святий Микола
Сходить з неба раз на рік,
У садок іде, у школу
Цей безгрішний чоловік.

Після цього йде на небо,
Там живе увесь свій час,
Помагає нам в потребах,
Молить Господа за нас.

ЛИСТ ДО СВЯТОГО МИКОЛАЯ

Вірш Марії Зубрій

Не треба мені іграшок багато,
Не хочу ні цукерків, ні айфон...
Нехай з війни повернеться мій тато!
Чи відповідь хоча би телефон.

Без нього якось ми прожили літо...
Вже скоро свято — Миколай прийде!
Він може всякі чудеса творити —
Нехай нам татка нашого знайде!

Щоб був — живий! І будуть в нашій хаті
Щасливі всі — дорослі і малі.
Прошу я Миколая дарувати
Мир Україні та усій землі!

Для ілюстрації використано
фото робіт Наталі Курій-Максимів
«Святий Миколай» і «Новорічні клопоти».

ХРЕСТІВКА «СВЯТИЙ МИКОЛАЙ»

				1. С				
2.					В			
		3.			Я			
4.					Т			
			5.		И			
				6.	Й			
	7.				М			
8.					И			
		9.			К			
	10.				О			
			11.		Л			
		12.			А			
13.					Й			

- Білий білан
Упав на лан,
Замів сліди
Помелом бороди.
- Щира розмова з Богом.
- Основною є ця їжа
Серед страв різдвяних.
Ну ж бо, страву цю назвіть
І смакуйте з нами!
- Чи ви, любі наші діти,
вже до свят готові?
На порозі — Новий Рік
і Різдво...
- Мухи білі прилітають,
На голівоньки сідають,
Замітають всі доріжки
І дарують діткам сніжки.
Хто ж дарує жартома
Білі мухи? Це...
- У яслах спочива дитина —
Свята й пророча ця хвилинка!
Зірок яскравих в небі розсип,
Біля дитя — Марія і...

- На Різдво чекають всі —
Від малих до тат і мам.
І ошатні поспішають
Всі на службу в...
- Невеличкі дві хатинки,
В них м'які і теплі спинки.
По п'ять братиків малих
Заховались в хатках тих.
- Цей святий вночі прийде,
Подарунки покладе.
В грудні зустрічі чекай.
Звуть святого...
- Що то за гість,
що тепло їсть?
- Має повно колючок,
Мов зелений їжачок.
А в зимові гарні свята
Має ще й прикрас багато.
- В Миколая я попрошу
Не цукерок і не грошей.
Слави й миру всій родині,
Нашій рідній...
- Бог завжди був і завжди буде.
Бог поза часом, Він усюди.
Його ми голос чуєм зичний,
Він любить нас, і Він є...

Відповіді: 1. Сніг, 2. Мухи, 3. Картопля, 4. Христос, 5. Зима, 6. Ісус, 7. Храм, 8. Руківниця, 9. Миколай, 10. Мороз, 11. Ялинка, 12. Україна, 13. Вільна.

ВИШНЕВИЙ СТРУДЕЛЬ – РІЗДВЯНА ВИПІЧКА ПОДІЛЛЯ

Тамара Кучерова, Київ.

У давні часи існувала магістраль «Відень — Київ», якою курсували лише два пасажирські поїзди. Однак і цього було достатньо, аби смаки (зокрема і кулінарні) однієї з найелегантніших європейських столиць поширювалися та бентежили увагу подолян і сприяли створенню місцевих різновидів західноєвропейських кондитерських брендів. То ж я не здивувалася, коли «Віденський струдель», який вперше спробувала нещодавно, нагадав мені смак подільського струдля, що його моя мама традиційного пекла на Різдво. І якщо слово «strudel», що перекладається з німецької мови як «круговерть», для багатьох асоціюється зі скромними селянськими будиночками («шалє») та дорогами-серпантинами гірських регіонів, то наш подільський струдель нагадує мені схили Дністра Подільської височини та бабусину хату, що ховалася між ярами та пагорбами.

Є чимало переписів тіста для струдля: з яйцем і без, з рослинною олією чи з маслом, на молоці або воді (де-хто пропонує навіть біле вино!). Я ж люблю мамин перепис, за яким тісто виходить ніжним та еластичним.

ДЛЯ ТІСТА:

- 4,5 унції води
- 7 унцій борошна (в тісто) та 1—2 ст. ложки (для розтачування)
- ½ яйця (збовтати, щоб жовток перемішався з білком, і взяти потрібну кількість)
- 2 ст. ложки рослинної олії (в тісто)
- 1 ст. ложка рослинної олії (для змащування тіста)
- дрібка солі

ДЛЯ НАЧИНКИ:

- 21 унція вишні замороженої (або трохи менше свіжої) без кісточок
- 1,5—2 унції панірувальних сухарів (або манки)
- 3,5 унції мигдалю
- 5—5,5 унції цукру
- ½ яйця (для змащування)
- 2—2,5 ст. ложки рослинної олії (для змащування)

ПРИГОТУВАННЯ

Замісити тісто, сформувати з нього кульку, змастити олією, накрити плівкою і залишити на 2 год у теплом місці. Тісто обов'язково має полежати певний час, щоб гарно тягнулося. Також важливо дуже тонко його розтачати (деякі господині вважають, що воно має бути не товстішим за папір). Можна використати готове листкове тісто або тонкий лаваш, але тоді смак струдля буде іншим.

Поки тісто «відпочиває», з'єднати цукор, сухарі (або манку) та мелений мигдаль і підготувати вишню. Вишня може бути свіжою або замороженою (у цьому випадку ягоди потрібно заздалегідь розморозити і дати соку стекти).

Як мине 2 год, злегка вологий кухонний рушник присипати борошном, викласти на нього тісто і, присипавши зверху кількома дрібками борошна, розтачувати качалкою. Далі взяти тісто до рук і витягувати зовнішніми сторонами долонь. Повернути тісто на рушник, відтягнути товсті краї тіста від центру до країв рушника та обрізати зайве, сформувавши прямокутник. Тісто буде гарним, якщо через нього злегка проглядатиметься рушник.

Щоб тісто було м'яким і не пересохло в духовці, всю його поверхню перед накладанням начинки треба змастити 1—1,5 ст. ложки олії. Далі рівномірно розподілити цукрово-мигдальну суміш, трохи відступаючи від країв тіста, та покласти на неї вишню. Використовуючи рушник, обережно звернути тісто у щільний рулет, добре скріпити шов і перекласти на деко швом донизу. Половину яйця збити з 1 ст. ложкою олії та змастити цією масою струдель.

Випікати при температурі 350° F близько 40 хв. Готовий струдель посипати цукровою пудрою.

Смачного!

Translations of recipes in *Our Life* are available on the UNWLA website, unwla.org; click on the Projects tab and scroll down to the Culture section (unwla.org/project-groups/cultural).

**ГОЛОВНА УПРАВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ**

Почесні голови СУА:
Анна Кравчук, Ірина Куровицька, Маріанна Заяць
Наталія Павленко – голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Надя Нинка	1-ша заступниця голови
Валентина Табака	2-га заступниця голови для справ членства
Оленка Крупа	3-тя заступниця голови для зв'язків з громадськістю
Орися Сорока	секретарка
Рената Заяць	скарбник
Карен Челак	фінансова секретарка
Оксана Лодзюк Кривулич	вільна членкиня

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ярослава Глинська	Детройт
Ольга Михайлюк	Філадельфія
Лідія Слиж	Нью Йорк
Оксана Коник	Нью Джерзі
Галина Ярема	Огайо
Катерина Івасишин	Чікаго
Катерина Таньчин	Нова Англія
[посада вакантна]	Центральний Нью Йорк
Наталія Сантарсієро,	зв'язкові віддалених
Ірина Халупа	відділів
Оля Черкас	зв'язкова вільних членкинь

РЕФЕРЕНТУРИ

Маріанна Третяк	адвокація
Ірина Бучковська	архівна
Людмила Рабій	мистецтва та музею
Оксана Пясецька	у справах культури
Людмила Вусик	у справах освіти
Оксана Лодзюк Кривулич	зі збору коштів
Надя Яворів	стипендій
Діанна Кордуба Савицька	соціальних засобів комунікації
Ока Грицак	суспільної опіки

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Віра Н. Кушнір	голова
Христина Бойко	членкиня
Софія Кошів	членкиня
Іванка Олесницька	заступниця членкині
Ксеня Раковська	заступниця членкині

**СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP/
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**

171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530
E-mail: nazustrich@verizon.net

**NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN
NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.**

Honorary Presidents:
Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj, Marianna Zajac
Natalie Pawlenko – President

EXECUTIVE COMMITTEE

Nadia Nynka	1st Vice President
Valentyna Tabaka	2nd VP — Membership
Olenka Krupa	3rd VP — Public Relations
Orysya Soroka	Secretary
Renata Zajac	Treasurer
Karen Chelak	Financial Secretary
Oksana Lodziuk Krywulych	Officer-at-Large

REGIONAL COUNCIL PRESIDENTS

Yaroslava Hlinska	Detroit
Olga Mykhaylyuk	Philadelphia
Lidia Slysh	New York City
Oksana Konyk	New Jersey
Halyna Yarema	Ohio
Katherine Iwasyszyn	Chicago
Kateryna Tanchyn	New England
[vacant]	Central New York
Natalie Santarsiero	Branches-at-Large Co-Liaison
Irena Chalupa	Branches-at-Large Co-Liaison
Olya Czerkas	Members-at-Large Liaison

STANDING COMMITTEE CHAIRS

Marianna Tretiak	Advocacy
Iryna Buczkowski	Archives
Liudmyla Rabij	Arts and Museum
Oksana Piaseckyj	Culture
Liudmila Wussek	Education
Oksana Lodziuk Krywulych	Fundraising
Nadia Jaworiv	Scholarship
Dianna Korduba Sawicky	Social Media
Oka (Olga) Hrycak	Social Welfare

AUDIT COMMITTEE

Vera N. Kushnir	Chair
Christine Boyko	Member
Sophia Koshiw	Member
Ivanka Olesnycky	Alternate Member
Ksenia Rakowsky	Alternate Member

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
212-228-0110 / Fax: 212-228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

ДОРОГІ НАШІ СОЮЗЯНКИ, ВАШІ РІДНІ ТА БЛИЗЬКІ І ВСІ, ХТО ЧИТАЄ НАШ ЖУРНАЛ!

Щиро вітаємо Вас з Різдвом Христовим і Новим 2023 роком!
Бажаємо Вам і нашій рідній Україні миру та перемоги! Нехай Ваше життя не буде затьмарене сумом, Ваше здоров'я буде міцним, сім'ї — щасливими, а справи — успішними.
Нехай Бог благословить Вас на добро та благодійність для тих, кого любите, і для тих, хто має потреби. Адже у Різдвяний час цінність Ваших добрих справ примножується.
Добра та злагоди Вам і Вашим родинам!

DEAR SOYUZIANKY, OUR SISTERS AND FRIENDS, AND ALL OUR READERS,

Warm greetings for this Christmas season and for the New Year! May 2023 bring you and your families great happiness, good health, success and prosperity, and may you be blessed for all the good work you do year-round.

For our beloved Ukraine, we join you in wishing peace and victory. *Slava Ukraini! Heroyam Slava!*

The Editors and Editorial Board of Our Life